

Nr 3.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av konventioner om gemensam checklag med mera och antagande av förslag till ny checklag med mera; given Stockholms slott den 11 december 1931.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed

dels äska riksdagens godkännande av bifogade den 19 mars 1931 undertecknade konventioner jämte bilagor, protokoll och slutakt, nämligen konvention om gemensam checklag, konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område och konvention rörande stämpel å checkar, förstnämnda konvention med de i statsrådsprotokollet den 11 december 1931 angivna förbehåll,

dels ock, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till checklag, lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen, lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål och lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden.

GUSTAF.

N. Gärde.

**Convention
Portant Loi Uniforme sur les
Chèques**

(avec Protocole et Annexes).

**Convention
Providing a Uniform Law for
Cheques**

(with Protocol and Annexes).

Désireux de prévenir les difficultés auxquelles donne lieu la diversité des législations des pays où les chèques sont appelés à circuler, et de donner ainsi plus de sécurité et de rapidité aux relations du commerce international,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à introduire dans leurs territoires respectifs, soit dans un des textes originaux, soit dans leurs langues nationales, la Loi uniforme formant l'annexe I de la présente Convention.

Cet engagement sera éventuellement subordonné aux réserves que chaque Haute Partie contractante devra, dans ce cas, signaler au moment de sa ratification ou de son adhésion. Ces réserves devront être choisies parmi celles que mentionne l'annexe II de la présente Convention.

Cependant, pour ce qui est des réserves visées aux articles 9, 22, 27 et 30 de ladite annexe II, elles pour-

Being desirous of avoiding the difficulties caused by differences in the laws of countries in which cheques circulate, and of thus giving more security and stimulus to international trade relations,

Have appointed as their plenipotentiaries:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article I.

The High Contracting Parties undertake to introduce in their respective territories, either in one of the original texts or in their own languages, the Uniform Law forming Annex I of the present Convention.

This undertaking shall, if necessary, be subject to such reservations as each High Contracting Party shall notify at the time of its ratification or accession. These reservations shall be chosen from among those mentioned in Annex II of the present Convention.

The reservations referred to in Articles 9, 22, 27 and 30 of the said Annex II may, however, be made after ra-

Konvention
om gemensam checklag
(med protokoll och bilagor).

som finna önskvärt att förebygga de svårigheter, som följa av skiljaktigheter i lagstiftningen mellan de länder, i vilka checkar äro i omlopp, och att därigenom åstadkomma ökad säkerhet och snabbhet i de internationella handelsförbindelserna, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava meddelat varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De höga kontraherande parterna förbinda sig att envar på sitt område införa, antingen i endera av originaltexterna eller på sitt eller sina egna språk, den gemensamma lag, som innefattas i bilaga I till denna konvention.

Denna förpliktelse kan förknippas med de förbehåll, som en part kan komma att tillkännagiva vid tidpunkten för sin ratifikation eller anslutning. Sådana förbehåll måste väljas bland dem, som omnämnas i bilaga II till denna konvention.

De förbehåll, som avses i art. 9, 22, 27 och 30 av bilagan II, kunna dock göras även efter ratifikation eller anslutning, under förutsättning att de tillkännagivas för Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att oför-

ront être faites postérieurement à la ratification ou à l'adhésion, pourvu qu'elles fassent l'objet d'une notification au Secrétaire général de la Société des Nations qui en communiquera immédiatement le texte aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été ratifiée ou au nom desquels il y aura été adhéré. De telles réserves ne sortiront pas leurs effets avant le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la notification susdite.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas d'urgence, faire usage des réserves prévues par les articles 17 et 28 de ladite annexe II, après la ratification ou l'adhésion. Dans ces cas, elle devra en donner directement et immédiatement communication à toutes autres Parties contractantes et au Secrétaire général de la Société des Nations. La notification de ces réserves produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par les Hautes Parties contractantes.

Article II.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, la Loi uniforme ne sera pas applicable aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article III.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom

tification or accession, provided that they are notified to the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith communicate the text thereof to the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been ratified or acceded to. Such reservations shall not take effect until the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the above-mentioned notification.

Each of the High Contracting Parties may, in urgent cases, make use of the reservations contained in Articles 17 and 28 of the said Annex II, even after ratification or accession. In such cases, they must immediately notify direct all other High Contracting Parties and the Secretary-General of the League of Nations. The notification of these reservations shall take effect two days following its receipt by the High Contracting Parties.

Article II.

In the territories of each of the High Contracting Parties, the Uniform Law shall not apply to cheques already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article III.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any

dröjligen meddela förbehållen i deras ordagranna lydelse åt de förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, som ratificerat förevarande konvention eller anslutit sig till denna. Sålunda tillkomna förbehåll medföra ej verkan förr än på nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit förenämnda tillkännagivande.

I trängande fall kan envar av de höga kontraherande parterna efter ratifikation eller anslutning göra bruk av förbehåll, som avses i art. 17 eller 28 av Bilagan II. I sådant fall bör denna part utan dröjsmål avlåta tillkännagivande om förbehållet direkt till envar annan av de kontraherande parterna och till Nationernas förbunds generalsekreterare. Verkan av dylikt tillkännagivande inträder två dagar efter dess mottagande av de höga kontraherande parterna.

Artikel II.

Den gemensamma lagen skall icke inom området för någon av de höga kontraherande parterna äga tillämpning å checkar, som tillkommit, innan förevarande konvention trätt i kraft.

Artikel III.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre. Member of the League of Nations or non-member State.

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article V.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourra y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article VI.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

Article IV.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article V.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article VI.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, including therein three of the Members of the League permanently represented on the Council.

Artikel IV.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat konventionen eller anslutit sig till densamma.

Artikel V.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avläten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel VI.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädare i förbundets råd.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles IV et V, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été reçues.

Article VII.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article VI sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article VIII.

Sauf les cas d'urgence, la présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour le Membre de la Société des Nations ou pour l'Etat non membre qui la dénonce; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Dans les cas d'urgence, la Haute Partie contractante qui effectuera la dénonciation en donnera directement

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notifications provided for in Articles IV and V, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article VII.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article VI shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article VIII.

Except in urgent cases the present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of the Member of the League or non-member State denouncing it; such denunciation shall take effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the other High Contracting Parties.

In urgent cases a High Contracting Party which denounces the Convention shall immediately notify direct all

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikation eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. IV och V, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel VII.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. VI avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel VIII.

Bortsett från trängande fall kan denna konvention ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga höga kontraherande parter.

I trängande fall har den höga kontraherande part, som företager uppsägning, att utan dröjsmål avlåta tillkännagivande därom omedelbart till envar annan av de höga kontraherande parterna. Verkan av sådan uppsägning inträder två

et immédiatement communication à toutes autres Hautes Parties contractantes, et la dénonciation produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par lesdites Hautes Parties contractantes. La Haute Partie contractante qui dénoncera dans ces conditions avisera également de sa décision le Secrétaire général de la Société des Nations.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article IX.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée, dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article X.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou

other High Contracting Parties, and the denunciation shall take effect two days after the receipt of such notification by the said High Contracting Parties. A High Contracting Party denouncing the Convention in these circumstances shall also inform the Secretary-General of the League of Nations of its decision.

Each denunciation shall take effect only as regards the High Contracting Party on whose behalf it has been made.

Article IX.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of this Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between which the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article X.

The High Contracting Parties may declare at the time of signature, ratification or accession, that it is not their intention in accepting the present Convention to assume any liability in respect of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate, in which case the present Convention shall not be appli-

dagars efter det dessa höga kontraherande parter mottagit tillkännagivandet. Den höga kontraherande part, som uppsäger under dylika omständigheter, skall ävenledes underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om sitt beslut.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel IX.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, mellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel X.

De höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront à tout moment dans la suite notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent, conformément à l'article VIII, dénoncer la présente Convention pour l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat.

Article XI.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

cable to the territories mentioned in such declaration.

The High Contracting Parties may at any time subsequently inform the Secretary-General of the League of Nations that they intend to apply the present Convention to all or any of their territories referred to in the declaration provided for in the preceding paragraph. In this case, the Convention shall apply to the territories, referred to in the notification, ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

They further reserve the right to denounce it, in accordance with the conditions of Article VIII, on behalf of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Article XI.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

De höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Likaledes äga de höga kontraherande parterna, i enlighet med vad i art. VIII stadgas, uppsäga konventionen i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden.

Artikel XI.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Annexe I.

Annex I.

Loi uniforme concernant le chèque.**Uniform Law on Cheques.****Chapitre I. — De la création et de la forme du chèque.****Chapter I. — The Drawing and Form of a Cheque.***Article premier.**Article I.*

Le chèque contient:

A cheque contains:

1. la dénomination de chèque, insérée dans le texte même du titre et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre;
2. le mandat pur et simple de payer une somme déterminée;
3. le nom de celui qui doit payer (tiré);
4. l'indication du lieu où le paiement doit s'effectuer;
5. l'indication de la date et du lieu où le chèque est créé;
6. la signature de celui qui émet le chèque (tireur).

1. the term "cheque" inserted in the body of the instrument and expressed in the language employed in drawing up the instrument;
2. an unconditional order to pay a determinate sum of money;
3. the name of the person who is to pay (drawee);
4. a statement of the place where payment is to be made;
5. a statement of the date when and the place where the cheque is drawn;
6. the signature of the person who draws the cheque (drawer).

*Article 2.**Article 2.*

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme chèque, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

An instrument in which any of the requirements mentioned in the preceding article is wanting is invalid as a cheque, except in the cases specified in the following paragraphs:

A défaut d'indication spéciale, le lieu désigné à côté du nom du tiré est réputé être le lieu de paiement. Si plusieurs lieux sont indiqués à côté du nom du tiré, le chèque est payable au premier lieu indiqué.

In the absence of special mention, the place specified beside the name of the drawee is deemed to be the place of payment. If several places are named beside the name of the drawee, the cheque is payable at the first place named.

A défaut de ces indications ou de toute autre indication, le chèque est payable au lieu où le tiré a son établissement principal.

In the absence of these statements, and of any other indication, the cheque is payable at the place where the drawee has his principal establishment.

BIL. I.

Gemensam checklag.

Kap. I. — Om utställande av check och om checkens form.

Artikel 1.

Check skall innehålla:

- 1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;
- 2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp;
- 3) namnet å den, som skall infria checken (trassat);
- 4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 5) uppgift å dag och ort för checkens utställande;
- 6) underskrift av den, som utställer checken (trassent).

Artikel 2.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt art. 1 innehålla, gälle ej såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna artikel sägs.

Såsom checks betalningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, som är utsatt vid trassatens namn. Äro flera orter utsatta vid trassatens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller angiven på annat sätt, vare checken betalbar å den ort, där trassaten har sitt huvudkontor.

Le chèque sans indication du lieu de sa création est considéré comme souscrit dans le lieu désigné à côté du nom du tireur.

A cheque which does not specify the place at which it was drawn is deemed to have been drawn in the place specified beside the name of the drawer.

Article 3.

Le chèque est tiré sur un banquier ayant des fonds à la disposition du tireur et conformément à une convention, expresse ou tacite, d'après laquelle le tireur a le droit de disposer de ces fonds par chèque. Néanmoins, en cas d'inobservation de ces prescriptions, la validité du titre comme chèque n'est pas atteinte.

A cheque must be drawn on a banker holding funds at the disposal of the drawer and in conformity with an agreement, express or implied, whereby the drawer is entitled to dispose of those funds by cheque. Nevertheless, if these provisions are not complied with, the instrument is still valid as a cheque.

Article 4.

Le chèque ne peut pas être accepté. Une mention d'acceptation portée sur le chèque est réputée non écrite.

A cheque cannot be accepted. A statement of acceptance on a cheque shall be disregarded.

Article 5.

Le chèque peut être stipulé payable:
à une personne dénommée, avec ou sans clause expresse «à ordre»;
à une personne dénommée, avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente;
au porteur.

Le chèque au profit d'une personne dénommée, avec la mention «ou au porteur», ou un terme équivalent, vaut comme chèque au porteur.

Le chèque sans indication du bénéficiaire vaut comme chèque au porteur.

A cheque may be made payable:
to a specified person with or without the express clause "to order", or
to a specified person, with the words "not to order" or equivalent words, or
to bearer.

A cheque made payable to a specified person with the words "or to bearer", or any equivalent words, is deemed to be a cheque to bearer.

A cheque which does not specify the payee is deemed to be a cheque to bearer.

Article 6.

Le chèque peut être à l'ordre du tireur lui-même.

Le chèque peut être tiré pour le compte d'un tiers.

Le chèque ne peut être tiré sur le tireur lui-même, sauf dans le cas où

Article 6.

A cheque may be drawn to the drawer's own order.

A cheque may be drawn for account of a third person.

A cheque may not be drawn on the drawer himself unless it is drawn by

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

Artikel 3.

Check skall dragas på en bank, där utställaren har ett tillgodohavande, var-
över han, enligt uttrycklig eller tyst överenskommelse, äger förfoga medelst
check. Åsidosättande av dessa bestämmelser medför likväl icke handlingens
ogiltighet såsom check.

Artikel 4.

Check må icke accepteras. Tecknas accept å check, vare sådan anteckning
ogill.

Artikel 5.

Check må lyda på betalning:

till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;

till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande ut-
tryck;

till innehavaren.

Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren»
eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke angiver, till vem betalningen skall ske, vare betalbar till
innehavaren.

Artikel 6.

Check må lyda å utställarens egen order.

Check må dragas för tredje mans räkning.

Check må ej dragas på utställaren själv, med mindre fråga är om en check,
som drages mellan skilda kontor, tillhörande samma utställare.

il s'agit d'un chèque tiré entre différents établissements d'un même tireur.

one establishment on another establishment belonging to the same drawer.

Article 7.

Toute stipulation d'intérêts insérée dans le chèque est réputée non écrite.

Article 7.

Any stipulation concerning interest which may be embodied in the cheque shall be disregarded.

Article 8.

Le chèque peut être payable au domicile d'un tiers, soit dans la localité où le tiré a son domicile, soit dans une autre localité, à condition toutefois que le tiers soit banquier.

Article 8.

A cheque may be payable at the domicile of a third person either in the locality where the drawee has his domicile or in another locality provided always that such third person is a banker.

Article 9.

Le chèque dont le montant est écrit à la fois en toutes lettres et en chiffres vaut, en cas de différence, pour la somme écrite en toutes lettres.

Article 9.

Where the sum payable by a cheque is expressed in words and also in figures, and there is any discrepancy, the sum denoted by the words is the amount payable.

Le chèque dont le montant est écrit plusieurs fois, soit en toutes lettres, soit en chiffres, ne vaut, en cas de différence, que pour la moindre somme.

Where the sum payable by a cheque is expressed more than once in words or more than once in figures, and there is any discrepancy, the smaller sum is the sum payable.

Article 10.

Si le chèque porte des signatures de personnes incapable de s'obliger par chèque, des signatures fausses ou des signatures de personnes imaginaires, ou des signatures qui, pour toute autre raison, ne sauraient obliger les personnes qui ont signé le chèque, ou au nom desquelles il a été signé, les obligations des autres signataires n'en sont pas moins valables.

Article 10.

If a cheque bears signatures of persons incapable of binding themselves by a cheque, or forged signatures, or signatures of fictitious persons, or signatures which for any other reason cannot bind the persons who signed the cheque or on whose behalf it was signed, the obligations of the other persons who have signed it are none the less valid.

Article 11.

Quiconque appose sa signature sur un chèque, comme représentant d'une personne pour laquelle il n'avait pas

Article 11.

Whosoever puts his signature on a cheque as representing a person for whom he had no power to act is bound

Artikel 7.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

Artikel 8.

Check kan lyda på betalning hos tredje man, vare sig å den ort, där trassaten driver sin rörelse, eller å annan ort, förutsatt att denne tredje man är en bank.

Artikel 9.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

Artikel 10.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

Artikel 11.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkom-

le pouvoir d'agir, est obligé lui-même en vertu du chèque et, s'il a payé, a les mêmes droits qu'aurait eu le prétendu représenté. Il en est de même du représentant qui a dépassé ses pouvoirs.

Article 12.

Le tireur est garant du paiement. Toute clause par laquelle le tireur s'exonère de cette garantie est réputée non écrite.

Article 13.

Si un chèque incomplet à l'émission, a été complété contrairement aux accords intervenus, l'inobservation de ces accords ne peut pas être opposée au porteur, à moins qu'il n'ait acquis le chèque de mauvaise foi ou que, en l'acquérant, il n'ait commis une faute lourde.

Chapitre II. — De la transmission

Article 14.

Le chèque stipulé payable au profit d'une personne dénommée avec ou sans clause expresse «à ordre» est transmissible par la voie de l'endossement.

Le chèque stipulé payable au profit d'une personne dénommée avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente n'est transmissible que dans la forme et avec les effets d'une cession ordinaire.

L'endossement peut être fait même au profit du tireur ou de tout autre obligé. Ces personnes peuvent endosser le chèque à nouveau.

Article 15.

L'endossement doit être pur et simple. Toute condition à laquelle il est subordonné est réputée non écrite.

himself as a party to the cheque and, if he pays, has the same rights as the person for whom he purported to act. The same rule applies to a representative who has exceeded his powers.

Article 12.

The drawer guarantees payment. Any stipulation by which the drawer releases himself from this guarantee shall be disregarded.

Article 13.

If a cheque which was incomplete when issued has been completed otherwise than in accordance with the agreements entered into, the non-observance of such agreements may not be set up against the holder unless he has acquired the cheque in bad faith or, in acquiring it, has been guilty of gross negligence.

Chapter II. — Negotiation.

Article 14.

A cheque made payable to a specified person, with or without the express clause "to order", may be transferred by means of endorsement.

A cheque made payable to a specified person, in which the words "not to order" or any equivalent expression have been inserted, can only be transferred according to the form and with the effects of an ordinary assignment.

A cheque may be endorsed even to the drawer or to any other party to the cheque. These persons may re-endorse the cheque.

Article 15.

An endorsement must be unconditional. Any condition to which it is made subject shall be disregarded.

mit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

Artikel 12.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

Artikel 13.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Kap. II. — Om överlåtelse av check.

Artikel 14.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må överlätas genom indossament.

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlätas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Check må överlätas även till utställaren eller annan checkgäldenär. Dessa personer äga ånyo överlåta checken.

Artikel 15.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

L'endossement partiel est nul.

A partial endorsement is null and void.

Est également nul l'endossement du tiré.

An endorsement by the drawee is also null and void.

L'endossement au porteur vaut comme endossement en blanc.

An endorsement "to bearer" is equivalent to an endorsement in blank.

L'endossement au tiré ne vaut que comme quittance, sauf dans le cas où le tiré a plusieurs établissements et où l'endossement est fait au bénéfice d'un établissement autre que celui sur lequel le chèque a été tiré.

An endorsement to the drawee has the effect only of a receipt, except in the case where the drawee has several establishments and the endorsement is made in favour of an establishment other than that on which the cheque has been drawn.

Article 16.

L'endossement doit être inscrit sur le chèque ou sur une feuille qui y est attachée (*allonge*). Il doit être signé par l'endosseur.

Article 16.

An endorsement must be written on the cheque or on a slip affixed thereto (*allonge*). It must be signed by the endorser.

L'endossement peut ne pas désigner le bénéficiaire ou consister simplement dans la signature de l'endosseur (endossement en blanc). Dans ce dernier cas, l'endossement, pour être valable, doit être inscrit au dos du chèque ou sur l'*allonge*.

The endorsement may leave the beneficiary unspecified or may consist simply of the signature of the endorser (endorsement in blank). In the latter case the endorsement, to be valid, must be written on the back of the cheque or on the slip attached thereto (*allonge*).

Article 17.

L'endossement transmet tous les droits résultant du chèque.

Article 17.

An endorsement transfers all the rights arising out of a cheque.

Si l'endossement est en blanc, le porteur peut:

If the endorsement is in blank, the holder may:

1° remplir le blanc, soit de son nom, soit du nom d'une autre personne;

(1) fill up the blank either with his own name or with the name of some other person;

2° endosser le chèque de nouveau en blanc ou à une autre personne;

(2) re-endorse the cheque in blank or to some other person;

3° remettre le chèque à un tiers, sans remplir le blanc et sans l'endosser.

(3) transfer the cheque to a third person without filling up the blank and without endorsing it.

Article 18.

L'endosseur est, sauf clause contraire, garant du paiement.

Article 18.

In the absence of any contrary stipulation, the endorser guarantees payment.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassaten, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassaten gälle blott såsom kvitto, utan så är att trassaten har flera kontor och överlåtelsen skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

Artikel 16.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

Artikel 17.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

1) ifylla den med sitt eller annans namn;

2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person;

3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

Artikel 18.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Il peut interdire un nouvel endossement; dans ce cas, il n'est pas tenu à la garantie envers les personnes auxquelles le chèque est ultérieurement endossé.

He may prohibit any further endorsement; in this case he gives no guarantee to the persons to whom the cheque is subsequently endorsed.

Article 19.

Le détenteur d'un chèque endossable est considéré comme porteur légitime s'il justifie de son droit par une suite ininterrompue d'endossements, même si le dernier endossement est en blanc. Les endossements biffés sont, à cet égard, réputés non écrits. Quand un endossement en blanc est suivi d'un autre endossement, le signataire de celui-ci est réputé avoir acquis le chèque par l'endossement en blanc.

Article 19.

The possessor of an endorsable cheque is deemed to be the lawful holder if he establishes his title to the cheque through an uninterrupted series of endorsements, even if the last endorsement is in blank. In this connection cancelled endorsements shall be disregarded. When an endorsement in blank is followed by another endorsement, the person who signed this last endorsement is deemed to have acquired the cheque by the endorsement in blank.

Article 20.

Un endossement figurant sur un chèque au porteur rend l'endosseur responsable aux termes des dispositions qui régissent le recours; il ne convertit, d'ailleurs, pas le titre en un chèque à ordre.

Article 20.

An endorsement on a cheque to bearer renders the endorser liable in accordance with the provisions governing the right of recourse; but it does not convert the instrument into a cheque to order.

Article 21.

Lorsqu'une personne a été déposée d'un chèque par quelque événement que ce soit, le porteur entre les mains duquel le chèque est parvenu — soit qu'il s'agisse d'un chèque au porteur, soit qu'il s'agisse d'un chèque endossable pour lequel le porteur justifie de son droit de la manière indiquée à l'article 19 — n'est tenu de se dessaisir du chèque que s'il l'a acquis de mauvaise foi ou si, en l'acquérant, il a commis une faute lourde.

Article 21.

Where a person has, in any manner whatsoever, been dispossessed of a cheque (whether it is a cheque to bearer or an endorsable cheque to which the holder establishes his right in the manner mentioned in Article 19), the holder into whose possession the cheque has come is not bound to give up the cheque unless he has acquired it in bad faith or unless in acquiring it he has been guilty of gross negligence.

Article 22.

Les personnes actionnées en vertu du chèque ne peuvent pas opposer au

Article 22.

Persons sued on a cheque cannot set up against the holder defences founded

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare han fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

Artikel 19.

Har någon i händer en check, som är avsedd att överlåtas genom indossament, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som under-tecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelser in blanco.

Artikel 20.

Har indossament tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat indossamentet, enligt reglerna om återgångstalan, men överlåtelser förvandlar icke checken till en check betalbar till viss man eller order.

Artikel 21.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må, vare den, som fått checken i händer — evad handlingen är ställd till innehavaren eller den är avsedd att överlåtas genom indossament och innehavaren styrker sin rätt på sätt i art. 19 sägs — ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Artikel 22.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda för-

porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec le tireur ou avec les porteurs antérieurs, à moins que le porteur, en acquérant le chèque, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 23.

Lorsque l'endossement contient la mention «valeur en recouvrement», «pour encaissement», «par procuration» ou toute autre mention impliquant un simple mandat, le porteur peut exercer tous les droits découlant du chèque, mais il ne peut endosser celui-ci qu'à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent, dans ce cas, invoquer contre le porteur que les exceptions qui seraient opposables à l'endosseur.

Le mandat renfermé dans un endossement de procuration ne prend pas fin par le décès du mandant ou la survenance de son incapacité.

Article 24.

L'endossement fait après le protêt ou une constatation équivalente, ou après l'expiration du délai de présentation, ne produit que les effets d'une cession ordinaire.

Sauf preuve contraire, l'endossement sans date est présumé avoir été fait avant le protêt ou les constatations équivalentes ou avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent.

Chapitre III. — De l'aval.

Article 25.

Le paiement d'un chèque peut être garanti pour tout ou partie de son montant par un aval.

on their personal relations with the drawer or with previous holders, unless the holder in acquiring the cheque has knowingly acted to the detriment of the debtor.

Article 23.

When an endorsement contains the statement "value in collection" ("*valeur en recouvrement*"), "for collection" ("*pour encaissement*"), "by procuration" ("*par procuration*"), or any other phrase implying a simple mandate, the holder may exercise all rights arising out of the cheque, but he can endorse it only in his capacity as agent.

In this case the parties liable can only set up against the holder defences which could be set up against the endorser.

The mandate contained in an endorsement by procuration does not terminate by reason of the death of the party giving the mandate or by reason of his becoming legally incapable.

Article 24.

An endorsement after protest or after an equivalent declaration or after the expiration of the limit of time for presentment operates only as an ordinary assignment.

Failing proof to the contrary, an undated endorsement is deemed to have been placed on the cheque prior to the protest or equivalent declaration or prior to the expiration of the limit of time referred to in the preceding paragraph.

Chapter III. — "Avals".

Article 25.

Payment of a cheque may be guaranteed by an "aval" as to the whole or part of its amount.

hållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

Artikel 23.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso», »till procura» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag, äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtare.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtare dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

Artikel 24.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagteknad, skall den, så framt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

Kap. III. — Om checkborgen.

Artikel 25.

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen.

Cette garantie est fournie par un tiers, sauf le tiré, ou même par un signataire du chèque.

This guarantee may be given by a third person other than the drawee, or even by a person who has signed the cheque.

Article 26.

L'aval est donné sur le chèque ou sur une allonge.

Il est exprimé par les mots «bon pour aval» ou par toute autre formule équivalente; il est signé par le donneur d'aval.

Il est considéré comme résultant de la seule signature du donneur d'aval, apposée au recto du chèque, sauf quand il s'agit de la signature du tireur.

L'aval doit indiquer pour le compte de qui il est donné. A défaut de cette indication, il est réputé donné pour le tireur.

Article 26.

An "aval" is given either on the cheque itself or on an "allonge".

It is expressed by the words "good as aval", or by any other equivalent formula. It is signed by the giver of the "aval".

It is deemed to be constituted by the mere signature of the giver of the "aval", placed on the face of the cheque, except in the case of the signature of the drawer.

An "aval" must specify for whose account it is given. In default of this, it is deemed to be given for the drawer.

Article 27.

Le donneur d'aval est tenu de la même manière que celui dont il s'est porté garant.

Son engagement est valable, alors même que l'obligation qu'il a garantie serait nulle pour toute cause autre qu'un vice de forme.

Quand il paie le chèque, le donneur d'aval acquiert les droits résultant du chèque contre le garanti et contre ceux qui sont tenus envers ce dernier en vertu du chèque.

Article 27.

The giver of an "aval" is bound in the same manner as the person for whom he has become guarantor.

His undertaking is valid even when the liability which he has guaranteed is inoperative for any reason other than defect of form.

He has, when he pays the cheque, the rights arising out of the cheque against the person guaranteed and against those who are liable to the latter on the cheque.

Chapitre IV. — De la présentation et du paiement.

Chapter IV. — Presentment and Payment.

Article 28.

Le chèque est payable à vue. Toute mention contraire est réputée non écrite.

Article 28.

A cheque is payable at sight. Any contrary stipulation shall be disregarded.

Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassaten.

Artikel 26.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad.

Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen.

Checkborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren.

Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom skall den anses ingången för utställaren.

Artikel 27.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av checken äro ansvariga i förhållande till denne.

Kap. IV. — Om uppvisande och betalning av check.

Artikel 28.

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Le chèque présenté au paiement avant le jour indiqué comme date d'émission est payable le jour de la présentation.

A cheque presented for payment before the date stated as the date of issue is payable on the day of presentment.

Article 29.

Le chèque émis et payable dans le même pays doit être présenté au paiement dans le délai de huit jours.

Le chèque émis dans un autre pays que celui où il est payable doit être présenté dans un délai, soit de vingt jours, soit de soixante-dix jours, selon que le lieu d'émission et le lieu de paiement se trouvent situés dans la même ou dans une autre Partie du monde.

A cet égard, les chèques émis dans un pays de l'Europe et payables dans un pays riverain de la Méditerranée ou *vice versa* sont considérés comme émis et payables dans la même Partie du monde.

Le point de départ des délais sus-indiqués est le jour porté sur le chèque comme date d'émission.

Article 29.

A cheque payable in the country in which it was issued must be presented for payment within eight days.

A cheque issued in a country other than that in which it is payable must be presented within a period of twenty days or of seventy days, according as to whether the place of issue and the place of payment are situated respectively in the same continent or in different continents.

For the purposes of this article cheques issued in a European country and payable in a country bordering on the Mediterranean or *vice versa* are regarded as issued and payable in the same continent.

The date from which the above-mentioned periods of time shall begin to run shall be the date stated on the cheque as the date of issue.

Article 30.

Lorsqu'un chèque est tiré entre deux places ayant des calendriers différents, le jour de l'émission sera ramené au jour correspondant du calendrier du lieu du paiement.

Article 30.

Where a cheque is drawn in one place and is payable in another having a different calendar, the day of issue shall be construed as being the corresponding day of the calendar of the place of payment.

Article 31.

La présentation à une Chambre de compensation équivaut à la présentation au paiement.

Article 31.

Presentment of a cheque at a clearing house is equivalent to presentment for payment.

Article 32.

La révocation du chèque n'a d'effet qu'après l'expiration du délai de présentation.

Article 32.

The countermand of a cheque only takes effect after the expiration of the limit of time for presentment.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den angives vara utställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

Artikel 29.

Check, som är utställd och betalbar i samma land, skall uppvisas till betalning inom åtta dagar.

Check, som är utställd i annat land än det, där den är betalbar, skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller inom sjuttio dagar, allteftersom orten för utställandet och betalningsorten äro belägna i samma världsdel eller icke.

Check, som är utställd i Europa och betalbar i ett land, som gränsar till Medelhavet, eller omvänt, anses i detta sammanhang utställd och betalbar i samma världsdel.

Tid, som i denna artikel sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

Artikel 30.

Har check dragits mellan två orter med olika tidsräkning, skall vid uppvisningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt betalningsortens tidsräkning motsvarar utställningsdagen.

Artikel 31.

Inlämnas check å avräkningskontor, gälle det såsom uppvisande till betalning.

Artikel 32.

Återkallelse av check medför verkan först efter uppvisningstidens utgång.

S'il n'y a pas de révocation, le tiré peut payer même après l'expiration du délai.

If a cheque has not been countermanded, the drawee may pay it even after the expiration of the time limit.

Article 33.

Ni le décès du tireur ni son incapacité survenant après l'émission ne touchent aux effets du chèque.

Article 33.

Neither the death of the drawer nor his incapacity taking place after the issue of the cheque shall have any effect as regards the cheque.

Article 34.

Le tiré peut exiger, en payant le chèque, qu'il lui soit remis acquitté par le porteur.

Article 34.

The drawee who pays a cheque may require that it shall be given up to him receipted by the holder.

Le porteur ne peut pas refuser un paiement partiel.

The holder may not refuse partial payment.

En cas de paiement partiel, le tiré peut exiger que mention de ce paiement soit faite sur le chèque et qu'une quittance lui en soit donnée.

In case of partial payment the drawee may require that the partial payment shall be mentioned on the cheque and that a receipt shall be given to him.

Article 35.

Le tiré qui paie un chèque endossable est obligé de vérifier la régularité de la suite des endossements mais non la signature des endosseurs.

Article 35.

The drawee who pays an endorsable cheque is bound to verify the regularity of the series of endorsements, but not the signature of the endorsers.

Article 36.

Lorsqu'un chèque est stipulé payable en une monnaie n'ayant pas cours au lieu du paiement, le montant peut en être payé, dans le délai de présentation du chèque, en la monnaie du pays d'après sa valeur au jour du paiement. Si le paiement n'a pas été effectué à la présentation, le porteur peut, à son choix, demander que le montant du chèque soit payé dans la monnaie du pays d'après le cours, soit du jour de la présentation, soit du jour du paiement.

Article 36.

When a cheque is drawn payable in a currency which is not that of the place of payment, the sum payable may, within the limit of time for the presentment of the cheque, be paid in the currency of the country according to its value on the date of payment. If payment has not been made on presentment, the holder may at his option demand that payment of the amount of the cheque in the currency of the country shall be made according to the rate on the day of presentment or on the day of payment.

Les usages du lieu du paiement servent à déterminer la valeur de la monnaie étrangère. Toutefois, le ti-

The usages of the place of payment shall be applied in determining the value of foreign currency. Neverthe-

Varder check ej återkallad, må den av trassaten infrias även efter uppvisningstidens utgång.

Artikel 33.

Dör utställaren, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

Artikel 34.

Då check infrias, varde, där trassaten det äskar, checken utlämnad till trassaten med därå av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassaten det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto honom lämnas.

Artikel 35.

Vid infriande av check, som är avsedd att överlätas genom indossament, vare trassaten pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

Artikel 36.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets mynt efter värdet å betalningsdagen. Erläggas ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erläggas i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller efter betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

reur peut stipuler que la somme à payer sera calculée d'après un cours déterminé dans le chèque.

Les règles ci-énoncées ne s'appliquent pas au cas où le tireur a stipulé que le paiement devra être fait dans une certaine monnaie indiquée (clause de paiement effectif en une monnaie étrangère).

Si le montant du chèque est indiqué dans une monnaie ayant la même dénomination, mais une valeur différente, dans le pays d'émission et dans celui du paiement, on est présumé s'être référé à la monnaie du lieu du paiement.

Chapitre V. — Du chèque barré et du chèque à porter en compte.

Article 37.

Le tireur ou le porteur d'un chèque peut le barrer avec les effets indiqués dans l'article suivant.

Le barrement s'effectue au moyen de deux barres parallèles apposées au recto. Il peut être général ou spécial.

Le barrement est général s'il ne porte entre les deux barres aucune désignation ou la mention «banquier» ou un terme équivalent; il est spécial si le nom d'un banquier est inscrit entre les deux barres.

Le barrement général peut être transformé en barrement spécial, mais le barrement spécial ne peut être transformé en barrement général.

Le biffage du barrement ou du nom du banquier désigné est réputé non avenu.

Article 38.

Un chèque à barrement général ne peut être payé par le tiré qu'à un banquier ou à un client du tiré.

less, the drawer may stipulate that the sum payable shall be calculated according to a rate expressed in the cheque.

The foregoing rules shall not apply to the case in which the drawer has stipulated that payment must be made in a certain specified currency (stipulation for effective payment in a foreign currency).

If the amount of the cheque is specified in a currency having the same denomination but a different value in the country of issue and the country of payment, reference is deemed to be made to the currency of the place of payment.

Chapter V. — Crossed Cheques and Cheques payable in Account.

Article 37.

The drawer or holder of a cheque may cross it with the effects stated in the next article hereof.

A crossing takes the form of two parallel lines drawn on the face of the cheque. The crossing may be general or special.

The crossing is general if it consists of the two lines only or if between the lines the term "banker" or some equivalent is inserted; it is special if the name of a banker is written between the lines.

A general crossing may be converted into a special crossing, but a special crossing may not be converted into a general crossing.

The obliteration either of a crossing or of the name of the banker shall be regarded as not having taken place.

Article 38.

A cheque which is crossed generally can be paid by the drawee only to a banker or to a customer of the drawee.

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

Kap. V. — Om korsad check och check till avräkning.

Artikel 37.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som sägs i nästföljande artikel.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida. Korsningen kan vara allmän eller särskild.

Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

Artikel 38.

Check med allmän korsning må trassaten betala allenast till bank eller till kund hos trassaten.

Un chèque à barrement spécial ne peut être payé par le tiré qu'au banquier désigné ou, si celui-ci est le tiré, qu'à son client. Toutefois, le banquier désigné peut recourir pour l'encaissement à un autre banquier.

Un banquier ne peut acquérir un chèque barré que d'un de ses clients ou d'un autre banquier. Il ne peut l'encaisser pour le compte d'autres personnes que celles-ci.

Un chèque portant plusieurs barrements spéciaux ne peut être payé par le tiré que dans le cas où il s'agit de deux barrements dont l'un pour encaissement par une Chambre de compensation.

Le tiré ou le banquier qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

Article 39.

Le tireur ainsi que le porteur d'un chèque peut défendre qu'on le paye en espèces, en insérant au recto la mention transversale «à porter en compte» ou une expression équivalente.

Dans ce cas, le chèque ne peut donner lieu, de la part du tiré, qu'à un règlement par écritures (crédit en compte, virement ou compensation). Le règlement par écritures, vaut paiement.

Le biffage de la mention «à porter en compte» est réputé non avenu.

Le tiré qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

A cheque which is crossed specially can be paid by the drawee only to the named banker, or if the latter is the drawee, to his customer. Nevertheless the named banker may procure the cheque to be collected by another banker.

A banker may not acquire a crossed cheque except from one of his customers or from another banker. He may not collect it for the account of other persons than the foregoing.

A cheque bearing several special crossings may not be paid by the drawee except in a case where there are two crossings, one of which is for collection through a clearing-house.

The drawee or banker who fails to observe the above provisions is liable for resulting damage up to the amount of the cheque.

Article 39.

The drawer or the holder of a cheque may forbid its payment in cash by writing transversally across the face of the cheque the words "payable in account" ("*à porter en compte*") or a similar expression.

In such a case the cheque can only be settled by the drawee by means of book-entry (credit in account, transfer from one account to another, set off or clearing-house settlement). Settlement by book-entry is equivalent to payment.

Any obliteration of the words "payable in account" shall be deemed not to have taken place.

The drawee who does not observe the foregoing provisions is liable for resulting damage up to the amount of the cheque.

Check med särskild korsning må trassaten betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassaten själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassaten infrias, med mindre fråga är om två korsningar och den ena avser inkassering genom ett avräkningskontor.

Trassat eller annan bank, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Artikel 39.

Utställare eller innehavare av check må förbjuda, att checken betalas kontant, genom att tvärs över checkens framsida teckna orden »till avräkning» eller motsvarande uttryck.

Där så skett, må checken icke av trassaten inlösas i annan form än genom gottskrivning (avräkning, överföring eller kvittning). Gottskrivning gälle såsom betalning.

Utstrykes anteckningen »till avräkning», vare det ogillt.

Trassat, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Chapitre VI. — Du recours faute de paiement.

Article 40.

Le porteur peut exercer ses recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés, si le chèque, présenté en temps utile, n'est pas payé et si le refus de paiement est constaté:

1° soit par un acte authentique (protêt);

2° soit par une déclaration du tiré, datée et écrite sur le chèque avec l'indication du jour de la présentation;

3° soit par une déclaration datée d'une Chambre de compensation constatant que le chèque a été remis en temps utile et qu'il n'a pas été payé.

Article 41.

Le protêt ou la constatation équivalente doit être fait avant l'expiration du délai de présentation.

Si la présentation a lieu le dernier jour du délai, le protêt ou la constatation équivalente peut être établi le premier jour ouvrable suivant.

Article 42.

Le porteur doit donner avis du défaut de paiement à son endosseur et au tireur dans les quatre jours ouvrables qui suivent le jour du protêt ou de la constatation équivalente, et, en cas de clause de retour sans frais, le jour de la présentation. Chaque endosseur doit, dans les deux jours ouvrables qui suivent le jour où il a reçu l'avis, faire connaître à son endosseur l'avis qu'il a reçu, en indiquant les noms et les adresses de ceux qui ont

Chapter VI. — Recourse for Non-Payment.

Article 40.

The holder may exercise his right of recourse against the endorsers, the drawer and the other parties liable if the cheque on presentment in due time is not paid, and if the refusal to pay is evidenced:

(1) by a formal instrument (protest), or

(2) by a declaration dated and written by the drawee on the cheque and specifying the day of presentment, or

(3) by a dated declaration made by a clearing-house, stating that the cheque has been delivered in due time and has not been paid.

Article 41.

The protest or equivalent declaration must be made before the expiration of the limit of time for presentment.

If the cheque is presented on the last day of the limit of time, the protest may be drawn up or the equivalent declaration made on the first business day following.

Article 42.

The holder must give notice of non-payment to his endorser and to the drawer within the four business days which follow the day on which the protest is drawn up or the equivalent declaration is made or, in case of a stipulation *retour sans frais*, the day of presentment. Every endorser must, within the two business days following the day on which he receives notice, inform his endorser of the notice which he has received, mentioning the names and

Kap. VI. — Om återgångstalan för bristande betalning.

Artikel 40.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

- 1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);
- 2) genom en av trassaten å checken tecknad, daterad förklaring, vari dagen för uppvisandet anges;
- 3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

Artikel 41.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

Artikel 42.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

donné les avis précédents, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les délais ci-dessus indiqués courent de la réception de l'avis précédent.

Lorsqu'en conformité de l'alinéa précédent, un avis est donné à un signataire du chèque, le même avis doit être donné dans le même délai à son avaliseur.

Dans le cas où un endosseur n'a pas indiqué son adresse ou l'a indiquée d'une façon illisible, il suffit que l'avis soit donné à l'endosseur qui le précède.

Celui qui a un avis à donner peut le faire sous une forme quelconque, même par un simple renvoi du chèque.

Il doit prouver qu'il a donné l'avis dans le délai imparti. Ce délai sera considéré comme observé si une lettre-missive donnant l'avis a été mise à la poste dans ledit délai.

Celui qui ne donne pas l'avis dans le délai ci-dessus indiqué, n'encourt pas de déchéance; il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence, sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant du chèque.

Article 43.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut, par la clause «retour sans frais», «sans protêt», ou toute autre clause équivalente, inscrite sur le titre et signée, dispenser le porteur, pour exercer ses recours, de faire établir un protêt ou une constatation équivalente.

Cette clause ne dispense pas le porteur de la présentation du chèque dans

addresses of those who have given the previous notices and so on through the series until the drawer is reached. The periods mentioned above run from the receipt of the preceding notice.

When, in conformity with the preceding paragraph, notice is given to a person who has signed a cheque, the same notice must be given within the same limit of time to his *avaliseur*.

Where an endorser either has not specified his address or has specified it in an illegible manner, it is sufficient if notice is given to the endorser preceding him.

The person who must give notice may give it in any form whatever, even by simply returning the cheque.

He must prove that he has given notice within the limit of time prescribed. This time-limit shall be regarded as having been observed if a letter giving the notice has been posted within the said time.

A person who does not give notice within the limit of time prescribed above does not forfeit his rights. He is liable for the damage, if any, caused by his negligence, but the amount of his liability shall not exceed the amount of the cheque.

Article 43.

The drawer, an endorser, or an *avaliseur* may, by the stipulation "*retour sans frais*", "*sans protêt*", or any other equivalent expression written on the instrument and signed, release the holder from having a protest drawn up or an equivalent declaration made in order to exercise his right of recourse.

This stipulation does not release the holder from presenting the cheque

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid underrättelse lämnas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföra ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

Artikel 43.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i art. 42

le délai prescrit ni des avis à donner. La preuve de l'inobservation du délai incombe à celui qui s'en prévaut contre le porteur.

Si la clause est inscrite par le tireur, elle produit ses effets à l'égard de tous les signataires; si elle est inscrite par un endosseur ou un avaliseur, elle produit ses effets seulement à l'égard de celui-ci. Si, malgré la clause inscrite par le tireur, le porteur fait établir le protêt ou la constatation équivalente, les frais en restent à sa charge. Quand la clause émane d'un endosseur ou d'un avaliseur, les frais du protêt ou de la constatation équivalente, s'il est dressé un acte de cette nature, peuvent être recouvrés contre tous les signataires.

Article 44.

Toutes les personnes obligées en vertu d'un chèque sont tenues solidairement envers le porteur.

Le porteur a le droit d'agir contre toutes ces personnes, individuellement ou collectivement, sans être astreint à observer l'ordre dans lequel elles se sont obligées.

Le même droit appartient à tout signataire d'un chèque qui a remboursé celui-ci.

L'action intentée contre un des obligés n'empêche pas d'agir contre les autres, même postérieurs à celui qui a été d'abord poursuivi.

Article 45.

Le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours:

within the prescribed limit of time, or from giving the requisite notices. The burden of proving the non-observance of the limit of time lies on the person who seeks to set it up against the holder.

If the stipulation is written by the drawer, it is operative in respect of all persons who have signed the cheque; if it is written by an endorser or an *avaliseur*, it is operative only in respect of such endorser or *avaliseur*. If, in spite of the stipulation written by the drawer, the holder has the protest drawn up or the equivalent declaration made, he must bear the expenses thereof. When the stipulation emanates from an endorser or *avaliseur*, the costs of the protest or equivalent declaration, if drawn up or made, may be recovered from all the persons who have signed the cheque.

Article 44.

All the persons liable on a cheque are jointly and severally bound to the holder.

The holder has the right to proceed against all these persons individually or collectively without being compelled to observe the order in which they have become bound.

The same right is possessed by any person signing the cheque who has taken it up and paid it.

Proceedings against one of the parties liable do not prevent proceedings against the others, even though such other parties may be subsequent to the party first proceeded against.

Article 45.

The holder may claim from the party against whom he exercises his right of recourse;

sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

Artikel 44.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

Artikel 45.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

1° le montant du chèque non payé;

2° les intérêts au taux de six pour cent à partir du jour de la présentation;

3° les frais du protêt ou de la constatation équivalente, ceux des avis donnés, ainsi que les autres frais.

(1) the unpaid amount of the cheque;

(2) interest at the rate of six per cent as from the date of presentation;

(3) the expenses of the protest or equivalent declaration, and of the notices given as well as other expenses.

Article 46.

Celui qui a remboursé le chèque peut réclamer à ses garants:

1° la somme intégrale qu'il a payée;

2° les intérêts de ladite somme, calculés au taux de six pour cent, à partir du jour où il l'a déboursée;

3° les frais qu'il a faits.

Article 46.

A party who takes up and pays a cheque can recover from the parties liable to him;

(1) the entire sum which he has paid;

(2) interest on the said sum calculated at the rate of six per cent, as from the day on which he made payment;

(3) any expenses which he has incurred.

Article 47.

Tout obligé contre lequel un recours est exercé ou qui est exposé à un recours peut exiger, contre remboursement, la remise du chèque avec le protêt ou la constatation équivalente et un compte acquitté.

Tout endosseur qui a remboursé le chèque peut biffer son endossement et ceux des endosseurs subséquents.

Article 47.

Every party liable against whom a right of recourse is, or may be, exercised, can require against payment, that the cheque shall be given up to him with the protest or equivalent declaration and a receipted account.

Every endorser who has taken up and paid a cheque may cancel his own endorsement and those of subsequent endorsers.

Article 48.

Quand la présentation du chèque, la confection du protêt ou la constatation équivalente dans les délais prescrits est empêchée par un obstacle insurmontable (prescription légale d'un Etat quelconque ou autre cas de force majeure), ces délais sont prolongés.

Article 48.

Should the presentment of the cheque or the drawing up of the protest or the making of the equivalent declaration within the prescribed limits of time be prevented by an insurmountable obstacle (legal prohibition (*prescription légale*) by any State or other case of *vis major*), these limits of time shall be extended.

- 1) den ej erlagda checksumman;
- 2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen;
- 3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för lämnade underrättelser ävensom andra kostnader.

Artikel 46.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

- 1) hela det belopp han själv betalt;
- 2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen;
- 3) ersättning för egna utgifter.

Artikel 47.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelser.

Artikel 48.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande ej inom behörig tid äga rum på grund av oöverstigligt hinder (lagbud, som utfärdats i en stat, vilken som helst, eller annan händelse av högre hand), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Le porteur est tenu de donner, sans retard, avis du cas de force majeure à son endosseur et de mentionner cet avis, daté et signé de lui, sur le chèque ou sur une allonge; pour le surplus, les dispositions de l'article 42 sont applicables.

Après la cessation de la force majeure, le porteur doit, sans retard, présenter le chèque au paiement et, s'il y a lieu, faire établir le protêt ou une constatation équivalente.

Si la force majeure persiste au delà de quinze jours à partir de la date à laquelle le porteur a, même avant l'expiration du délai de présentation, donné avis de la force majeure à son endosseur, les recours peuvent être exercés, sans que ni la présentation ni le protêt ou une constatation équivalente soit nécessaire.

Ne sont pas considérés comme constituant des cas de force majeure les faits purement personnels au porteur ou à celui qu'il a chargé de la présentation du chèque ou de l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente.

The holder is bound to give notice without delay of the case of *vis major* to his endorser and to make a dated and signed declaration of this notice, on the cheque or on an *allonge*; in other respects, the provisions of Article 42 shall apply.

When *vis major* has terminated, the holder must without delay present the cheque for payment and, if need be, procure a protest to be drawn up or an equivalent declaration made.

If *vis major* continues to operate beyond 15 days after the date on which the holder, even before the expiration of the time limit for presentment, has given notice of *vis major* to his endorser, recourse may be exercised and neither presentment nor a protest nor an equivalent declaration shall be necessary.

Facts which are purely personal to the holder or to the person whom he has entrusted with the presentment of the cheque or the drawing up of the protest or the making of the equivalent declaration are not deemed to constitute cases of *vis major*.

Chapitre VII. — De la pluralité d'exemplaires.

Article 49.

Sauf les chèques au porteur, tout chèque émis dans un pays et payable dans un autre pays ou dans une partie d'outre-mer du même pays et *vice versa*, ou bien émis et payable dans la même partie ou dans diverses parties d'outre-mer du même pays, peut être tiré en plusieurs exemplaires identiques. Lorsqu'un chèque est établi en plusieurs exemplaires, ces exemplaires doivent être numérotés dans le

Chapter VII. — Parts of a Set.

Article 49.

With the exception of bearer cheques, any cheque issued in one country and payable in another or payable in a separate part overseas of the same country or *vice versa*, or issued and payable in the same or in different parts overseas of the same country, may be drawn in a set of identical parts. When a cheque is in a set of parts, each part must be numbered in the body of the instrument, failing

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i art. 42 tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna artikel sägs.

Kap. VII. — Om duplett av check.

Artikel 49.

Check, som icke är ställd till innehavaren, och vilken är betalbar i annat land än det, där den är utställd, eller i en transocean del av utställningslandet, eller omvänt, eller ock utställd och betalbar i samma eller olika transocean delar av samma land, må utfärdas i flera lika lydande exemplar. Utfärdas check i flera exemplar, skall varje exemplar innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro ej exemplaren sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

texte même du titre, faute de quoi chacun d'eux est considéré comme un chèque distinct.

which each part is deemed to be a separate cheque.

Article 50.

Le paiement fait sur un des exemplaires est libératoire, alors même qu'il n'est pas stipulé que ce paiement annule l'effet des autres exemplaires.

L'endosseur qui a transmis les exemplaires à différentes personnes, ainsi que les endosseurs subséquents, sont tenus à raison de tous les exemplaires portant leur signature qui n'ont pas été restitués.

Article 50.

Payment made on one part operates as a discharge, even though there is no stipulation that such payment shall render the other parts of no effect.

An endorser who has negotiated parts to different persons and also the endorsers subsequent to him are liable on all the parts bearing their signatures, which have not been given up.

Chapitre VIII. — Des altérations.

Chapter VIII. — Alterations.

Article 51.

En cas d'altération du texte d'un chèque, les signataires postérieurs à cette altération sont tenus dans les termes du texte altéré; les signataires antérieurs le sont dans les termes du texte originaire.

Article 51.

In case of alteration of the text of a cheque, parties who have signed subsequent to the alteration are bound according to the terms of the altered text; parties who have signed before the alteration are bound according to the terms of the original text.

Chapitre IX. — De la prescription.

Chapter IX. — Limitation of Actions.

Article 52.

Les actions en recours du porteur contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés se prescrivent par six mois à partir de l'expiration du délai de présentation.

Les actions en recours des divers obligés au paiement d'un chèque les uns contre les autres se prescrivent par six mois à partir du jour où l'obligé a remboursé le chèque ou du jour où il a été lui-même actionné.

Article 52.

Actions of recourse by the holder against the endorsers, the drawer and the other parties liable are barred after six months as from the expiration of the limit of time fixed for presentment.

Actions of recourse by the different parties liable for the payment of a cheque against other such parties are barred after six months as from the day on which the party liable has paid the cheque or the day on which he was sued thereon.

Artikel 50.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats, att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa.

Överlåtare, som till olika personer överlätit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlätit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

Kap. VIII. — Om ändringar i check.*Artikel 51.*

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

Kap. IX. — Om checks preskription.*Artikel 52.*

Återgångsfordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, preskriberas sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Återgångsfordran, som tillkommer en checkgäldenär mot en annan, preskriberas sex månader från den dag, då den förstnämnde själv inlöste checken eller talan mot honom anhängiggjordes.

Article 53.

L'interruption de la prescription n'a d'effet que contre celui à l'égard duquel l'acte interruptif a été fait.

Article 53.

Interruption of the period of limitation is only effective against the person in respect of whom the period has been interrupted.

Chapitre X. — Dispositions générales.

Chapter X. — General Provisions.

Article 54.

Dans la présente loi, le mot, «banquier» comprend aussi les personnes ou institutions assimilées par la loi aux banquiers.

Article 54.

In the present law the word "banker" includes the persons or institutions assimilated by the law to bankers.

Article 55.

La présentation et le protêt d'un chèque ne peuvent être faits qu'un jour ouvrable.

Lorsque le dernier jour du délai accordé par la loi pour l'accomplissement des actes relatifs au chèque et notamment pour la présentation ou pour l'établissement du protêt ou d'un acte équivalent, est un jour férié légal, ce délai est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui en suit l'expiration. Les jours fériés intermédiaires sont compris dans la computation du délai.

Article 55.

The presentment or protest of a cheque may only take place on a business day.

When the last day of the limit of time prescribed by the law for performing any act relating to a cheque, and particularly for presentment or for the drawing up of a protest or the making of an equivalent declaration, is a legal holiday, the limit of time is extended until the first business day which follows the expiration of that time. Intermediate holidays are included in computing limits of time.

Article 56.

Les délais prévus par la présente loi ne comprennent pas le jour qui leur sert de point de départ.

Article 56.

The limits of time stipulated in the present law shall not include the day on which the period commences.

Article 57.

Aucun jour de grâce, ni légal ni judiciaire, n'est admis.

Article 57.

No days of grace, whether legal or judicial, are permitted.

Artikel 53.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits.

Kap. X. — Allmänna bestämmelser.

Artikel 54.

Med »bank» förstås i denna lag jämväl de personer och inrättningar, som genom lag likställts med bank.

Artikel 55.

Check må uppvisas till betalning och protesteras allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräknande skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Artikel 56.

Vid beräknande av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Artikel 57.

Uppskovsdagar äge ej rum enligt denna lag och må ej heller av domstol medgivas.

Annexe II.

Article premier.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut prescrire que l'obligation d'insérer dans les chèques créés sur son territoire la dénomination de «chèque» prévue par l'article premier, N° 1, de la loi uniforme, et l'obligation prévue au N° 5 dudit article, d'indiquer le lieu de création du chèque ne s'appliqueront que six mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes a, pour les engagements pris en matière de chèques sur son territoire, la faculté de déterminer de quelle manière il peut être suppléé à la signature elle-même, pourvu qu'une déclaration authentique inscrite sur le chèque constate la volonté de celui qui aurait dû signer.

Article 3.

Par dérogation à l'article 2, alinéa 3, de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que le chèque sans indication du lieu de paiement est considéré comme payable au lieu de sa création.

Article 4.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, quant aux chèques émis et payables sur son territoire, de décider que les chèques tirés sur d'autres personnes que des banquiers ou des personnes ou insti-

Annex II.

Article 1.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that the obligation to insert in cheques drawn in his territory the term "cheque", as laid down in Article 1, 1 of the Uniform Law, and the obligation stipulated in No. 5 of the said article to state the place where the cheque was drawn, shall not apply until six months after the entry into force of the present Convention.

Article 2.

Each of the High Contracting Parties may, as regards undertakings entered into in respect of cheques in his own territory, determine in what manner an actual signature may be replaced by an authentic declaration written on the cheque which evidences the consent of the party who should have signed.

Article 3.

By way of derogation from Article 2, paragraph 3, of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may prescribe that a cheque which does not specify the place of payment shall be regarded as payable at the place where it was drawn.

Article 4.

Each of the High Contracting Parties reserves the right, with regard to cheques issued and payable in his territory, to decide that instruments drawn on persons other than bankers or persons or institutions assimilated

Bil. II.

Artikel 1.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att den i art. 1 n:o 1 av den gemensamma checklagen omförmälda skyldigheten att i checkar, som utställas å dess område, intaga benämningen »check» och den i n:o 5 av samma artikel föreskrivna skyldigheten att angiva orten för checkens utställande icke skola inträda förr än sex månader förflutit efter ikraftträdandet av denna konvention.

Artikel 2.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, så vitt angår checkförbindelser, som ingås på dess område, bestämma, på vad sätt gäldenärens underskrift må kunna ersättas av annat förfarande, varvid emellertid gäldenärens avsikt bör av offentlig myndighet vitsordas genom intyg å checken.

Artikel 3.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 2 tredje stycket i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som icke angiver betalningsorten, skall anses betalbar å den ort, där den utställts.

Artikel 4.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å dess område, föreskriva, att check, som är dragen å annan än bank eller person eller inrättning, som i lag likställes med bank, icke skall gälla som check.

tutions assimilées par la loi aux banquiers, ne sont pas valables comme chèques.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve également la faculté d'introduire dans sa loi nationale l'article 3 de la loi uniforme, dans la forme et dans les termes les mieux adaptés à l'usage qu'elle fera des dispositions de l'alinéa précédent.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer le moment où le tireur doit avoir des fonds disponibles chez le tiré.

Article 6.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre que le tiré inscrive sur le chèque une mention de certification, confirmation, visa ou autre déclaration équivalente, pourvu que cette déclaration n'ait pas l'effet d'une acceptation, et d'en régler les effets juridiques.

Article 7.

Par dérogation aux articles 5 et 14 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire et revêtus de la clause «non transmissible», qu'un tel chèque ne peut être payé qu'au porteur qui l'a reçu avec cette clause.

Article 8.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de régler la question de savoir si en dehors des cas visés à l'article 6 de la loi uniforme, le chèque peut être tiré sur le tireur lui-même.

by the law to bankers, shall not be valid as cheques.

Each of the High Contracting Parties also reserves the right to embody Article 3 of the Uniform Law in his national law in the form and in the terms best suited to the use he may make of the provisions of the preceding paragraph.

Article 5.

Each of the High Contracting Parties may determine the moment at which the drawer must have funds available with the drawee.

Article 6.

Each of the High Contracting Parties may provide that a drawee may write on the cheque a statement of certification, confirmation, visa, or other equivalent declaration, provided that such declaration shall not operate as an acceptance, and may also determine the legal effects thereof.

Article 7.

By way of derogation from Articles 5 and 14 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to prescribe, as regards cheques payable in his territory, and marked "not transferable", that a cheque of this description may be paid only to the holder who has received it thus marked.

Article 8.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to determine whether, apart from the cases referred to in Article 6 of the Uniform Law, a cheque may be drawn on the drawer himself.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig likaledes rätt att i sin inre lagstiftning införa den gemensamma checklagens art. 3 i den form och avfattning, som bäst överensstämmer med det bruk, som göres av bestämmelserna i första stycket av förevarande artikel.

Artikel 5.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma, vid vilken tidpunkt utställaren bör hava medel tillgängliga hos trassaten.

Artikel 6.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger medgiva, att trassat förser checken med påteckning om certification, konfirmation, visering eller annan förklaring av motsvarande innebörd, förutsatt att påteckningen icke erhåller verkan såsom accept, samt att bestämma de rättsverkningar, som skola tillkomma en sådan förklaring.

Artikel 7.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 5 och 14 i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som är betalbar å dess område och försedd med påteckningen »icke överlåtbar», ej må betalas till annan än innehavare, vilken mottagit den med detta förbehåll.

Artikel 8.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att bestämma, huruvida i andra fall än dem, som avses i art. 6 i den gemensamma checklagen, check må dragas på utställaren själv.

Article 9.

Par dérogation à l'article 6 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes soit qu'elle admette d'une façon générale le chèque tiré sur le tireur lui-même (article 8 de la présente annexe), soit qu'elle ne l'admette qu'en cas d'établissements multiples (article 6 de la loi uniforme), se réserve le droit d'interdire l'émission d'un chèque de ce genre au porteur.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'article 8 de la loi uniforme, se réserve d'admettre qu'un chèque soit stipulé payable au domicile d'un tiers autre qu'un banquier.

Article 11.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas insérer l'article 13 de la loi uniforme dans sa loi nationale.

Article 12.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer l'article 21 de la loi uniforme en ce qui concerne le chèque au porteur.

Article 13.

Par dérogation à l'article 26 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre qu'un aval pourra être donné sur son territoire par un acte séparé, indiquant le lieu où il est intervenu.

Article 9.

By way of derogation from Article 6 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties, whether as a general rule he allows cheques to be drawn on the drawer himself (Article 8 of the present Annex), or whether he allows such cheques to be drawn only in the case of businesses with several establishments (Article 6 of the Uniform Law), reserves the right to prohibit the issue of cheques of this kind to bearer.

Article 10.

By way of derogation from Article 8 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to allow a cheque to be made payable at the domicile of a third person other than a banker.

Article 11.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to embody Article 13 of the Uniform Law in his national law.

Article 12.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to apply Article 21 of the Uniform Law so far as bearer cheques are concerned.

Article 13.

By way of derogation from Article 26 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties has the right to decide that an "aval" may be given in his territory by a separate instrument specifying the place in which the instrument has been executed.

Artikel 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna skall — vare sig den, enligt art. 8 i denna bilaga, utan förbehåll medgiver, att check må dragas på utställaren själv, eller den, enligt art. 6 i den gemensamma checklagen, begränsar dylikt medgivande till checkar, som dragas mellan skilda kontor tillhörande samma utställare — äga att, med avvikelse från nämnda art. 6, förbjuda, att check, som lyder å innehavaren, drages på utställaren själv.

Artikel 10.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 8 i den gemensamma checklagen, medgiva, att check må lyda på betalning hos tredje man, som ej driver bankrörelse.

Artikel 11.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i sin inre lagstiftning icke upptaga art. 13 i den gemensamma checklagen.

Artikel 12.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tillämpa art. 21 i den gemensamma checklagen å checkar ställda till innehavaren.

Artikel 13.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 26 i den gemensamma checklagen, medgiva, att å dess område checkborgen må ingås genom en särskild handling, som angiver orten för dess utfärdande.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prolonger de délai prévu à l'alinéa premier de l'article 29 de la loi uniforme et de fixer les délais de présentation pour ce qui concerne les territoires soumis à sa souveraineté ou autorité.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme, se réserve la faculté de prolonger les délais prévus dans ladite disposition pour les chèques émis et payables dans différentes Parties du monde ou dans les pays différents d'une Partie du monde autre que l'Europe.

Deux ou plusieurs des Hautes Parties contractantes ont la faculté, en ce qui concerne les chèques émis et payables sur leurs territoires respectifs, de se mettre d'accord pour modifier les délais prévus à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme.

Article 15.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer, pour l'application de l'article 31 de la loi uniforme, les institutions qui, selon la loi nationale, doivent être considérées comme Chambres de compensation.

Article 16.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve, par dérogation à l'article 32 de la loi uniforme, la faculté, pour les chèques payables sur son territoire:

a) d'admettre la révocation du chèque même avant l'expiration du délai de présentation;

b) d'interdire la révocation du chèque, même après l'expiration du délai de présentation.

Article 14.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to prolong the time-limit provided for in the first paragraph of Article 29 of the Uniform Law and to fix the limits of time for presentment as regards the territories under his sovereignty or authority.

Each of the High Contracting Parties, by way of derogation from Article 29, paragraph 2, of the Uniform Law, reserves the right to prolong the time-limits provided for in the said paragraph for cheques issued and payable in different continents or in different countries in a continent other than Europe.

Two or more of the High Contracting Parties may agree, as regards cheques issued and payable in their respective territories, to modify the time-limits provided for in Article 29, paragraph 2, of the Uniform Law.

Article 15.

For the purpose of giving effect to Article 31 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may determine the institutions which according to his national law are to be regarded as clearing-houses.

Article 16.

By way of derogation from Article 32 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right in regard to cheques payable in his territory:

(a) to allow the countermand of a cheque even before the expiration of the limit of the time for presentment;

(b) to prohibit the countermand of a cheque even after the expiration of the limit of time for presentment.

Artikel 14.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att förlänga den tid, som avses i art. 29 första stycket i den gemensamma checklagen, och att bestämma uppvisningstiderna i vad avser områden, som stå under deras överhöghet eller myndighet.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen, förlänga de tider, som i berörda lagrum föreskrivits för checkar, som äro utställda och betalbara inom olika världsdelar eller inom olika utomeuropeiska länder.

Två eller flera av de Höga kontraherande parterna äga att i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å deras områden, överenskomma om ändring i de tider, som avses i art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 15.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med hänsyn till stadgandet i art. 31 i den gemensamma checklagen, angiva, vilka inrättningar enligt den inre lagstiftningen skola anses som avräkningskontor.

Artikel 16.

Med avvikelse från art. 32 i den gemensamma checklagen förbehåller sig envar av de Höga kontraherande parterna rätt att i fråga om checkar, som äro betalbara å dess område:

- a) medgiva återkallelse även före uppvisningstidens utgång;
- b) förbjuda återkallelse även efter uppvisningstidens utgång.

En outre, chacune des Hautes Parties contractantes à la faculté de régler les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque et d'en déterminer les effets juridiques.

Article 17.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déroger, si elle le juge nécessaire en des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie de son pays, aux effets de la clause prévue à l'article 36 de la loi uniforme et relative au paiement effectif en une monnaie étrangère en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire. La même règle peut être appliquée pour ce qui concerne la création des chèques en monnaies étrangères sur le territoire national.

Article 18.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, par dérogation aux articles 37, 38 et 39 de la loi uniforme, de n'admettre dans sa loi nationale que les chèques barrés ou les chèques à porter en compte. Néanmoins, les chèques barrés et les chèques à porter en compte émis à l'étranger et payables sur son territoire seront traités, respectivement, comme chèques à porter en compte et comme chèques barrés.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de déterminer la mention qui, d'après la loi nationale, indiquera que le chèque est un chèque à porter en compte.

Article 19.

La question de savoir si le porteur a des droits spéciaux sur la provision et quelles sont les conséquences de ces

Furthermore, each of the High Contracting Parties may determine the measures to be taken in case of the loss or theft of a cheque, and may regulate the legal consequences thereof.

Article 17.

Each of the High Contracting Parties may, if he deems it necessary, in exceptional circumstances connected with the rate of exchange of the currency of his country, derogate from the stipulation contained in Article 36 of the Uniform Law for effective payment in foreign currency as regards cheques payable in his territory. The above rule may also be applied as regards the issue in the national territory of cheques payable in foreign currency.

Article 18.

Each of the High Contracting Parties reserves the right, by way of derogation from Articles 37, 38, and 39 of the Uniform Law, to recognise in his national law only crossed cheques or only cheques payable in account. Nevertheless, crossed cheques and cheques payable in account issued abroad and payable in the territory of each of the High Contracting Parties shall be treated as cheques payable in account and as crossed cheques respectively.

Each of the High Contracting Parties may also determine the wording which, under its national law, shall indicate that the cheque is a cheque payable in account.

Article 19.

The question whether the holder has special rights to the cover and the consequences of these rights remain

Därjämte äger envar av de Höga kontraherande parterna bestämma de åtgärder, som böra vidtagas, då check stulits eller förkommit, och de rättsverkningar åtgärderna skola medföra.

Artikel 17.

Under utomordentliga omständigheter, som hava avseende å kursen på myntet i en av de Höga kontraherande staterna, må denna stat, om den så finner nödvändigt, i fråga om checkar, som äro ställda att betalas inom dess område, stadga avvikelse från den i art. 36 i den gemensamma checklagen givna bestämmelsen om verkan av förbehåll om effektiv betalning i främmande myntslag. Detsamma gäller i fråga om utställande inom statens område av checkar i främmande myntslag.

Artikel 18.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 37, 38 och 39 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga allenast korsade checkar eller allenast checkar till avräkning; dock skola i sådant fall i utlandet utställda korsade checkar och checkar till avräkning, vilka äro ställda att betalas inom den ifrågavarande statens område, där behandlas såsom checkar till avräkning respektive såsom korsade checkar.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte bestämma, vilken beteckning enligt den inre lagstiftningen skall angiva, att en check är att betrakta såsom check till avräkning.

Artikel 19.

Frågan, huruvida checkinnehavare äger särskild rätt till lämnad täckning och vilka verkningar i sådant fall denna rätt medför, faller utanför den gemensamma checklagens område.

droits, reste en dehors de la loi uniforme.

Il en est de même pour toute autre question concernant le rapport sur la base duquel a été émis le chèque.

Article 20.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas subordonner à la présentation du chèque et à l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente en temps utile la conservation du recours contre le tireur et de régler les effets de ce recours.

Article 21.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, pour ce qui concerne les chèques payables sur son territoire, que la constatation du refus de paiement prévue aux articles 40 et 41 de la loi uniforme, pour la conservation des recours devra obligatoirement être faite par un protêt à l'exclusion de tout acte équivalent.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de prescrire que les déclarations prévues aux Nos 2 et 3 de l'article 40 de la loi uniforme, soient transcrites sur un registre public dans le délai fixé pour le protêt.

Article 22.

Par dérogation à l'article 42 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de maintenir ou d'introduire le système d'avis à donner par l'officier public, savoir qu'en effectuant le protêt, le notaire ou le fonctionnaire qui, d'après la loi nationale, est autorisé à dresser le pro-

outside the scope of the Uniform Law.

The same applies to any other question concerning the legal relations on the basis of which the cheque is issued.

Article 20.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to make it a condition for the exercise of the right of recourse against the drawer that the cheque must be presented and the protest drawn up or an equivalent declaration made within due time, and to determine the effects of this recourse.

Article 21.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to prescribe, as regards cheques payable in his territory, that the declaration of the refusal of payment stipulated in Articles 40 and 41 of the Uniform Law as a condition of the preservation of the right of recourse must in each and every case take the form of a protest to the exclusion of any equivalent declaration.

Each of the High Contracting Parties may also prescribe that the declarations provided for in Nos. 2 and 3 of Article 40 of the Uniform Law must be entered in a public register within the limit of time fixed for the protest.

Article 22.

By way of derogation from Article 42 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may maintain or introduce the following system of notification by the public official—viz., that when drawing up the protest the notary or official who under the national law is authorised to draw

Detsamma gäller om alla andra frågor rörande förhållanden, som ligga till grund för checkens utställande.

Artikel 20.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke låta checkrättens bevarande mot utställaren bero av att inom föreskriven tid checken uppvisas till betalning och protest eller därmed likställt bestyrkande äger rum, ävensom att bestämma rättsverkningarna av sådan återgångstalan.

Artikel 21.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i fråga om checkar, som äro ställda att betalas å dess område, föreskriva, att det fastställande av att betalning vägrats, som enligt art. 40 och 41 i den gemensamma checklagen erfordras för bevarande av återgångstalan, må ske allenast genom protest och icke genom åtgärd, som i den gemensamma checklagen därmed likställts.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte föreskriva, att de förklaringar, som avses i art. 40 n:o 2 och 3 i den gemensamma checklagen, skola införas i ett offentligt register inom den för protest stadgade tid.

Artikel 22.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 42 i den gemensamma checklagen, bibehålla eller införa ett officiellt underrättelseförfarande, bestående däri, att vid verkställande av protest notarie eller annan befattningshavare, som efter landets lag har att upptaga protesten, skall om denna skriftligen underrätta de checkgäldenärer, vilkas adresser äro antingen upptagna på checken eller kända för protestförrättaren eller uppgivna av den, som påkallat protesten. Kostnaderna för sådan underrättelse skola läggas till protestkostnaderna.

têt est tenu d'en donner avis par écrit à celles des personnes obligées dans le chèque dont les adresses sont, soit indiquées sur le chèque, soit connues par l'officier public dressant le protêt, soit indiquées par les personnes ayant exigé le protêt. Les dépenses résultant d'un tel avis sont à ajouter aux frais du protêt.

Article 23.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire en ce qui concerne les chèques qui sont à la fois émis et payables sur son territoire, que le taux d'intérêt, dont il est question à l'article 45, N° 2, et à l'article 46, N° 2, de la loi uniforme, pourra être remplacé par le taux légal en vigueur dans le territoire de cette Haute Partie contractante.

Article 24.

Par dérogation à l'article 45 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'insérer dans sa loi nationale une disposition prescrivant que le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours un droit de commission dont le montant sera déterminé par cette loi nationale.

Il en est de même, par dérogation à l'article 46 de la loi uniforme, en ce qui concerne la personne qui, ayant remboursé le chèque, en réclame le montant à ses garants.

Article 25.

Chacune des Hautes Parties contractantes est libre de décider que, dans le cas de déchéance ou de prescription, il subsistera sur son territoire une action contre le tireur qui

up the protest is required to give notice in writing to the persons liable on the cheque whose addresses are specified in the cheque or are known to the public official drawing up the protest, or are specified by the persons demanding the protest. The expenses of such notice shall be added to the expenses of the protest.

Article 23.

Each of the High Contracting Parties may prescribe, as regards cheques which are both issued and payable in his territory, that the rate of interest mentioned in Article 45, No. 2 and in Article 46, No. 2 of the Uniform Law may be replaced by the legal rate in force in his territory.

Article 24.

By way of derogation from Article 45 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to insert in his national law a rule prescribing that the holder may claim from the party against whom he is exercising his right of recourse a commission the amount of which shall be determined by that law.

By way of derogation from Article 46 of the Uniform Law, the same applies to a person who, having taken up and paid the cheque, claims the amount from the parties liable to him.

Article 25.

Each of the High Contracting Parties is free to decide that, in the event of forfeiture of rights or limitation of actions, proceedings may be taken in his territory against a drawer who has

Artikel 23.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, i avseende å växlar, som äro såväl utställda som betalbara å dess område, föreskriva, att den ränta, som avses i art. 45 n:o 2 och art. 46 n:o 2 i den gemensamma checklagen, skall utbytas mot vad som inom denna Höga kontraherande parts område utgör laga ränta.

Artikel 24.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 45 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga bestämmelse av innehåll, att checkinnehavare, som gör gällande återgångskrav, kan fordra checkprovision till belopp, som fastställas i sagda lagstiftning.

Enahanda bestämmelse må, med avvikelse från art. 46 i den gemensamma checklagen, givas i fråga om den, som, efter att hava inlöst check, återkräver dess belopp hos någon, som i förhållande till honom har att svara för checken.

Artikel 25.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma att, när checkfordran preskriberats eller checkrätt gått förlorad genom försummelse i checkförfarandet, på denna Höga kontraherande parts område skall kvarstå krav mot utställare, som ej lämnat täckning, eller mot utställare eller överlåtare, som gjort obehörig vinst.

n'a pas fait provision ou contre un tireur ou un endosseur qui se serait enrichi injustement.

not provided cover or against a drawer or endorser who has made an inequitable gain (*condictiones*).

Article 26.

C'est à la législation de chacune les Hautes Parties contractantes qu'il appartient de déterminer les causes d'interruption et de suspension de la prescription des actions résultant d'un chèque dont ses tribunaux ont à connaître.

Les autres Hautes Parties contractantes ont la faculté de déterminer les conditions auxquelles elles reconnaîtront de pareilles causes. Il en est de même de l'effet d'une action comme moyen de faire courir le délai de prescription prévu à l'article 52, alinéa 2, de la loi uniforme.

Article 26.

It is for the legislation of each of the High Contracting Parties to determine the causes of interruption or suspension of limitation in the case of actions on cheques which are brought before his Courts.

The other High Contracting Parties may determine the conditions under which they will recognise such causes. The same applies to the effect of an action as a means of indicating the commencement of the period of limitation laid down in Article 52, paragraph 2 of the Uniform Law.

Article 27.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que certains jours ouvrables seront assimilés aux jours fériés légaux en ce qui concerne le délai de présentation et tous actes relatifs aux chèques.

Article 27.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that certain business days shall be assimilated to legal holidays as regards the limit of time for presentment and all acts relating to cheques.

Article 28.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'édicter des dispositions exceptionnelles d'ordre général relatives à la prorogation du paiement ainsi qu'aux délais concernant les actes conservatoires des recours.

Article 28.

Each of the High Contracting Parties may enact exceptional measures of a general nature relating to the postponement of payment and to the limits of time for conservatory measures in relation to recourse (*actes conservatoires des recours*).

Article 29.

Il appartient à chacune des Hautes Parties contractantes, en vue de l'application de la loi uniforme, de déterminer quels sont les banquiers et quelles sont les personnes ou institu-

Article 29.

For the purpose of giving effect to the Uniform Law, it is within the competence of each of the High Contracting Parties to determine what persons are to be regarded as bankers and what

Artikel 26.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att i sin lagstiftning fastställa de omständigheter, som medföra, att preskription av checkfordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper.

Det står de övriga Höga kontraherande parterna fritt att bestämma, under vilka förutsättningar de vilja tillerkänna sådana omständigheter verkan. Dessamma gäller frågan om vad slags anhängiggörande av anspråk skall anses bilda utgångspunkt för sådan preskription, som avses i art. 52 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 27.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att, i fråga om checks uppvisande till betalning och andra åtgärder med avseende å check, vissa söckendagar skola likställas med helgdagar.

Artikel 28.

Envar av de Höga kontraherande parterna har rätt att i undantagsfall meddela bestämmelser av allmän art, innebärande förlängning av såväl betalningstiden som tiden för åtgärder till bevarande av återgångskrav.

Artikel 29.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att, för tillämpning av den gemensamma checklagen, bestämma, vad med bank skall förstås och vilka personer och inrättningar, som, med hänsyn till arten av deras verksamhet, skola likställas med banker.

tions qui, en raison de la nature de leur activité, sont assimilées aux banquiers.

persons or institutions are, in view of the nature of their activities, to be assimilated to bankers.

Article 30.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'exclure, en tout ou en partie, l'application de la loi uniforme en ce qui concerne les chèques postaux et les chèques spéciaux, soit des Instituts d'émission, soit des Caisses publiques, soit des Institutions publiques de crédit, en tant que les titres ci-dessus visés font l'objet d'une réglementation spéciale.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to exclude the application of the Uniform Law in whole or in part in regard to postal cheques, and in regard to the special cheques of banks of issue or of public revenue offices or of public credit institutions, in so far as the instruments mentioned above are subject to special regulations.

Article 31.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à reconnaître les dispositions adoptées par toute Haute Partie contractante en vertu des articles 1 à 13, 14, alinéas 1 et 2, 15 et 16, 18 à 25, 27, 29 et 30 de la présente annexe.

Each of the High Contracting Parties undertakes to recognise the provisions adopted by every other High Contracting Party in virtue of Articles 1 to 13, 14, paragraphs 1 and 2, 15 and 16, 18 to 25, 27, 29 and 30 of the present Annex.

Protocole de la Convention portant loi uniforme sur les chèques.

Protocol to the Convention providing a Uniform Law for Cheques.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, portant Loi uniforme sur les chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

At the time of signing the Convention of this day's date providing a Uniform Law for cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite

The Members of the League of Nations and the non-member States which may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake

Artikel 30.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att från tillämpningen av den gemensamma checklagen helt eller delvis undantaga postcheckar och sådana särskilda checkar, som utfärdas av sedelbanker, offentliga kassor eller offentliga kreditanstalter, i den mån dylika checkar utgöra föremål för särskilda bestämmelser.

Artikel 31.

Envar av de Höga kontraherande parterna utfäster sig att erkänna de bestämmelser, som av någon annan bland dem meddelas på grund av art. 1—13, 14 första och andra styckena, 15 och 16, 18—25, 27, 29 och 30 i denna bilaga.

Protokoll till konventionen om gemensam checklag.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen om gemensam checklag hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avläta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article VI, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

If on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to meet it.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

C.

The high Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. VI första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Convention destinée à régler certains conflits de lois en matière de chèques (avec Protocole).	Convention for the Settlement of certain Conflicts of Laws in Connection with Cheques (with Protocol).
--	--

Désireux d'adopter des règles pour résoudre certains conflits de lois en matière de chèques, ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Being desirous of adopting rules to settle certain conflicts of laws in connection with cheques, have appointed as their Plenipotentiaries the following:

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes.

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, les unes vis-à-vis des autres, à appliquer pour la solution des conflits de lois ci-dessous énumérés, en matière de chèques, les règles indiquées dans les articles suivants:

Article 1.

The High Contracting Parties mutually undertake to apply, for the settlement of the conflicts of laws hereinafter mentioned, in connection with cheques, the rules set out in the following Articles.

Article 2.

La capacité d'une personne pour s'engager par chèque est déterminée par sa loi nationale. Si cette loi nationale déclare compétente la loi d'un autre pays, cette dernière loi est appliquée.

Article 2.

The capacity of a person to bind himself by a cheque shall be determined by his national law. If this national law provides that the law of another country is competent in the matter, this latter law shall be applied.

La personne qui serait incapable, d'après la loi indiqué par l'alinéa précédent, est néanmoins valablement tenue, si la signature a été donnée sur le territoire d'un pays d'après la lé-

A person who lacks capacity, according to the law specified in the preceding paragraph, is nevertheless bound if his signature has been given in any territory in which, according

Konvention
för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område
(med protokoll).

som finna önskvärt att genomföra regler för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava delgivit varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, för lösande av här nedan omförmälda lagkonflikter rörande checkar, tillämpa de regler, som angivas i här följande artiklar.

Art 2.

En persons behörighet att ingå checkförbindelse varde prövad efter lagen i det land han tillhör. Skulle i nämnda lag ett annat lands lag förklaras skola äga tillämpning, lände denna senare lag till efterrättelse.

Är någon, enligt lag, som sålunda skall gälla, obehörig att ingå checkförbindelse, varde han ändock för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom ett land, enligt vars lag han därtill ägde behörighet.

gislation duquel la personne aurait été capable.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de ne pas reconnaître la validité de l'engagement pris en matière de chèque par l'un de ses ressortissants et qui ne serait tenu pour valable dans le territoire des autres Hautes Parties contractantes que par application de l'alinéa précédent du présent article.

Article 3.

La loi du pays où le chèque est payable détermine les personnes sur lesquelles un chèque peut être tiré.

Si, d'après cette loi, le titre est nul comme chèque en raison de la personne sur laquelle il a été tiré, les obligations résultant des signatures y apposées dans d'autres pays dont les lois ne contiennent pas ladite disposition sont néanmoins valables.

Article 4.

La forme des engagements pris en matière de chèques est réglée par la loi du pays sur le territoire duquel ces engagements ont été souscrits. Toutefois, l'observation des formes prescrites par la loi du lieu du paiement suffit.

Cependant, si les engagements souscrits sur un chèque ne sont pas valables d'après les dispositions de l'alinéa précédent, mais qu'ils soient conformes à la législation du pays où un engagement ultérieur a été souscrit, la circonstance que les premiers engagements sont irréguliers en la forme n'infirmes pas la validité de l'engagement ultérieur.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que

to the law in force there, he would have the requisite capacity.

Each of the High Contracting Parties may refuse to recognise the validity of a contract by means of a cheque entered into by one of his nationals which would not be deemed valid in the territory of the other High Contracting Parties otherwise than by means of the application of the preceding paragraph of the present Article.

Article 3.

The law of the country in which the cheque is payable determines the persons on whom a cheque may be drawn.

If, under this law, the instrument is not valid as a cheque by reason of the person on whom it is drawn, the obligations arising out of the signatures affixed thereto in other countries whose laws provide otherwise shall nevertheless be valid.

Article 4.

The form of any contract arising out of a cheque is regulated by the laws of the territory in which the contract has been signed. Nevertheless, it shall be sufficient if the forms prescribed by the law of the place of payment are observed.

If, however, the obligations entered into by means of a cheque are not valid according to the provisions of the preceding paragraph, but are in conformity with the laws of the territory in which a subsequent contract has been entered into, the circumstance that the previous contracts are irregular in form shall not invalidate the subsequent contract.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that contracts by

Envar av de Höga kontraherande parterna står öppet att vägra erkänna en checkförbindelse, som ingåtts av någon dess medborgare under sådana omständigheter, att den endast på grund av nästföregående stycke skulle anses giltig inom de övriga Höga kontraherande parternas område.

Art. 3.

Lagen i det land, där checken är betalbar, avgör, å vilka personer check må dragas.

Saknar enligt förenämnda lag handlingen giltighet såsom check på den grund att den utställts på person, på vilken check icke må dragas, vare checkförbindelser, som å checken tecknas i land, vars lagstiftning icke uppställer dylikt förbud, det oaktat giltiga.

Art 4.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i det land, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare tillfyllest att lagen å den ort, där checken skall betalas, iakttagits.

Där, på grund av vad sålunda är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i visst annat land, där förbindelse senare åtecknats checken, må den tidigare förbindelsens felaktiga form ej medföra, att den senare förbindelsen anses ogiltig.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att checkförbindelse, som någon dess medborgare utomlands åtager sig, och som i fråga om

les engagements pris en matière de chèque à l'étranger par un de ses ressortissants seront valables à l'égard d'un autre de ses ressortissants sur son territoire, pourvu qu'ils aient été pris dans la forme prévue par la loi nationale.

Article 5.

La loi du pays sur le territoire duquel les obligations résultant du chèque ont été souscrites règle les effets de ces obligations.

Article 6.

Les délais de l'exercice de l'action en recours sont déterminés pour tous les signataires par la loi du lieu de la création du titre.

Article 7.

La loi du pays où le chèque est payable détermine:

1° si le chèque est nécessairement à vue ou s'il peut être tiré à un certain délai de vue et également quels sont les effets d'une postdate;

2° le délai de présentation;

3° si le chèque peut être accepté, certifié, confirmé ou visé et quels sont les effets de ces mentions;

4° si le porteur peut exiger et s'il est tenu de recevoir un paiement partiel;

5° si le chèque peut être barré ou être revêtu de la clause «à porter en compte» ou d'une expression équivalente et quels sont les effets de

means of a cheque entered into abroad by one of his nationals shall be valid in respect of another of his nationals in his territory, provided that they are in the form laid down by the national law.

Article 5.

The law of the country in whose territory the obligations arising out of a cheque have been assumed shall determine the effects of such obligations.

Article 6.

The limits of time for the exercise of rights of recourse shall be determined for all signatories by the law of the place where the instrument was created.

Article 7.

The law of the country in which the cheque is payable shall determine:

(1) whether a cheque must necessarily be payable at sight or whether it can be drawn payable at a fixed period after sight, and also what the effects are of the post-dating of a cheque;

(2) the limit of time for presentment;

(3) whether a cheque can be accepted, certified, confirmed or visaed, and what the effects are respectively of such acceptance, certification, confirmation or visa;

(4) whether the holder may demand, and whether he is bound to accept, partial payment;

(5) whether a cheque can be crossed or marked either with the words "payable in account" or with some equivalent expression, and,

formen uppfyller fordringarna i dess egen lagstiftning, skall inom dess område vara gällande emot annan dess medborgare.

Art. 5.

Verkan av checkförbindelse bedömes enligt lagen i det land, där förbindelsen undertecknats.

Art. 6.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas efter lagen å den ort, där checken utställdes.

Art. 7.

Enligt lagen i det land, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet, samt verkan därav att checken date-rats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, certifieras, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) huruvida checkinnehavare må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »till avräkning» eller motsvarande uttryck samt verkningarna av att den korsas eller förses med dylik påteckning;

ce barrement ou de cette clause ou de cette expression équivalente;

6° si le porteur av des droits spéciaux sur la provision et quelle est la nature de ceux-ci;

7° si le tireur peut révoquer le chèque ou faire opposition au paiement de celui-ci;

8° les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque;

9° si un protêt ou une constatation équivalente est nécessaire pour conserver le droit de recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés.

Article 8.

La forme et les délais du protêt, ainsi que la forme des autres actes nécessaires à l'exercice ou à la conservation des droits en matière de chèques, sont réglés par la loi du pays sur le territoire duquel doit être dressé le protêt ou passé l'acte en question.

Article 9.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer les principes de droit international privé consacrés par la présente Convention en tant qu'il s'agit:

1° d'un engagement pris hors du territoire d'une des Hautes Parties contractantes;

2° d'une loi qui serait applicable d'après ces principes et qui ne serait pas celle d'une des Hautes Parties contractantes.

what the effects are of such crossing or of the words "payable in account" or any equivalent expression;

(6) whether the holder has special rights to the cover and what the nature is of these rights;

(7) whether the drawer may countermand payment of a cheque or take proceedings to stop its payment (*opposition*);

(8) the measures to be taken in case of loss or theft of a cheque;

(9) whether a protest or any equivalent declaration is necessary in order to preserve the right of recourse against the endorsers, the drawer and the other parties liable.

Article 8.

The form of and the limits of time for protest, as well as the form of the other measures necessary for the exercise or preservation of rights concerning cheques, shall be regulated by the law of the country in whose territory the protest must be drawn up or the measures in question taken.

Article 9.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to apply the principles of private international law contained in the present Convention so far as concerns:

(1) an obligation undertaken outside the territory of one of the High Contracting Parties;

(2) any law which may be applicable in accordance with these principles and which is not a law in force in the territory of any High Contracting Party.

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas i händelse checken förkommer eller stjäles;

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer.

Art. 8.

Beträffande sättet för upptagande av protest och tiden, inom vilken den bör upptagas, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check, lände till efterrättelse lagen i det land, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, bör verkställas.

Art. 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tilllämpa de i förevarande konvention givna regler i vad angår:

1) checkförbindelse, som ingåtts utanför de Höga kontraherande parternas områden;

2) lagstiftning i stat, som ej anslutit sig till konventionen, när enligt de i konventionen antagna regler sådan lagstiftning skulle vara tillämplig.

Article 10.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, les dispositions de la présente Convention ne seront pas applicables aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article 10.

In the territory of each of the High Contracting Parties the provisions of the present Convention shall not apply to cheques already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article 11.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 11.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State.

Article 12.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 12.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 13.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats

Article 13.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to

Art 10.

Bestämmelserna i denna konvention skola ej äga tillämpning å checkar, som utgivits före konventionens ikraftträdande.

Art 11.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall anses tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Art. 12.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Art. 13.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

non membres au nom desquels la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 14.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 12 et 13, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 15.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 14 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 16.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre;

Article 14.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notification provided for in Articles 12 and 13, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article 15.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 14 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 16.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of that Member of the League or non-member State; such denunciation shall take

Art 14.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädare i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 12 och 13, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Art. 15.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 14 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Ar. 16.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adhéré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 17.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 18.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation

effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Each denunciation shall take effect only as regards the Member of the League of Nations or the non-member State, on whose behalf it has been made.

Article 17.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force, may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 18.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not as-

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den förbundsmedlem eller utom förbundet stående stat, å vars vägnar den kommit till stånd.

Art. 17.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Art. 18.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller

de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 19.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société de Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

sume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the territories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 19.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Art. 19.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Done at Geneva, the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, destinée à régler certains conflits de lois en matière de chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 15, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des

Protocol.

At the time of signing the Convention of this day's date for the settlement of certain conflicts of laws in connection with cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The members of the League of Nations and the non-member States who may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 15, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen för lössande av vissa lagkonflikter på checkrättens område hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avläta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 15 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to remedy it.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

**Convention relative au droit
de timbre en matière de chè-
ques**

(avec Protocole).

Désireux de régler certains problèmes du droit de timbre dans leurs rapports avec le chèque ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Dans le cas où telle ne serait pas déjà leur législation, les Hautes Parties contractantes s'engagent à modifier leurs lois dans tous les territoires placés sous leur souveraineté ou autorité et auxquels la présente Convention est applicable, de telle sorte que la validité des engagements pris en matière de chèques, ou l'exercice des droits qui en découlent, ne puissent être subordonnés à l'observation des dispositions sur le timbre.

Elles peuvent toutefois suspendre l'exercice de ces droits jusqu'à l'acquittement des droits de timbre qu'elles ont prescrits ainsi que des amendes encourues. Elles peuvent également décider que la qualité et les effets de titre immédiatement exécutoire qui, d'après leur législation, seraient attribués au chèque, seront subordonnés à

**Convention on the Stamp
Laws in Connection with Che-
ques**

(with Protocol).

Being desirous of settling certain problems concerning the stamp laws in their relations with cheques, have appointed as their plenipotentiaries the following:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

If their laws do not already make provision to this effect, the High Contracting Parties undertake to alter their laws in all the territories placed under their sovereignty or authority to which the present Convention is applicable, so that the validity of obligations arising out of a cheque or the exercise of the rights that flow therefrom shall not be subordinated to the observance of the provisions concerning the stamp.

Nevertheless, the High Contracting Parties may suspend the exercise of these rights until payment of the stamp duties they prescribe or of any penalties incurred. They may also decide that the quality and effects of an instrument "immediately executory" which, according to their legislation may be attributed to a cheque,

Konvention
rörande stämpel å checkar
(med protokoll).

som finna önskvärt, att vissa till stämpellagstiftningen hörande spörsmål, som beröra checkar, bliva reglerade, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava avlämnat sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

De Høga kontraherande parterna förbinda sig att, så framt ej deras nuvarande lagstiftning sådant innehåller, ändra denna dārhān, att å alla områden, som äro ställda under deras överhöghet eller myndighet och å vilka denna konvention äger tillämpning, giltigheten av checkförbindelse eller utövandet av rätt, som grundas å sådan förbindelse, icke skall göras beroende av att bestämmelserna om stämpel å check iakttagas.

De äga dock stadga, att med sådan rätts utövande skall anstå, till dess stämpelbelopp och böter, som må vara stadgade för försummelse att åsätta stämpel, blivit erlagda. De äga ock bestämma, att den egenskap av omedelbart exekutorisk handling, som enligt deras lagar tillkommer check, skall vara underkastad det villkor, att stämpelskatt redan vid checkens tillkomst blivit behörigen erlagd i enlighet med gällande lagstiftning.

la condition que le droit de timbre ait été, dès la création du titre, dûment acquitté conformément aux dispositions de leurs lois.

shall be subject to the condition that the stamp law has, from the issue of the instrument, been duly complied with in accordance with their laws.

Article 2.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 2.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 3.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 4.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels

Article 4.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose be-

Artikel 2.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel 3.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 4.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

half the present Convention has been signed or acceded to.

Article 5.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra le réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 3 et 4, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 6.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 5 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 7.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre;

Article 5.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notification provided for in Articles 3 and 4, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article 6.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 5 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 7.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of that Member of the League or non-member State; such denunciation shall take ef-

Artikel 5.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädare i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 3 och 4, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel 6.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 5 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 7.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiqué immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adhéré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 8.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation

fect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Each denunciation shall take effect only as regards the Member of the League of Nations or the non-member State, on whose behalf it has been made.

Article 8.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 9.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not as-

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den Höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel 8.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel 9.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller un-

de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 10.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

sume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the territories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 10.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

der deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 10.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Done at Geneva, the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, relative au droit de timbre en matière de chèque, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 5, alinéa premier, pour l'entrée en vigueur de la Convention ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des

Protocol.

At the time of signing the Convention of this day's date on the stamp laws in connection with cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-member States which may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If, on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the

Utfärdad i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädna å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen rörande stämpel å checkar hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avläta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 5 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signée le présent Protocole.

Fait à Genève le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to meet it.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Acte final de la Conférence (deuxième session).

Les Gouvernements de — — — — —

Ayant accepté l'invitation qui leur a été adressée en vertu d'une décision du Conseil de la Société des Nations en date du 14 juin 1929, pour prendre part à une Conférence internationale pour l'unification du droit en matière de lettres de change, billets à ordre et chèques (deuxième session),

Ont, en conséquence, désigné comme délégués, conseillers techniques et secrétaires:

qui se sont réunis à Genève, le 23 février 1931 — — — — —

A la suite des délibérations consignées aux procès-verbaux des séances, la Conférence a élaboré, avec les protocoles y relatifs, les trois conventions suivantes:

1. Convention portant loi uniforme sur les chèques;

2. Convention destinée à régler certains conflits de lois en matière de chèques;

3. Convention relative au droit de timbre en matière de chèques.

La Conférence a également émis les vœux ci-après:

Final Act of the Conference (Second Session).

The Governments of — — — — —

Having accepted the invitation extended to them in virtue of a decision by the Council of the League of Nations, dated June 14th, 1929, to take part in an International Conference for the unification of laws on bills of exchange, promissory notes and cheques (second session),

Have in consequence appointed as delegates, technical advisers and secretaries:

Who assembled at Geneva on February 23rd, 1931, — — — — —

In the course of discussions, which are recorded in the Minutes of the Meetings, the Conference framed, together with the protocols relating thereto, the three following conventions:

1. Convention providing uniform law on cheques;

2. Convention for the settlement of certain conflicts of laws in connection with cheques;

3. Convention on stamp laws in connection with cheques.

The Conference also made the following recommendations:

Slutakt till konferensens andra session.

Regeringarna i — — — — — hava,

— — — — —
efter antagande av den inbjudan, som på grund av Nationernas förbunds
råds beslut av den 14 juni 1929 riktats till dem att deltaga i en internationell
konferens för åstadkommande av enhetlighet på växel- och checkrättens om-
råde (andra sessionen),

till delegerade, tekniska rådgivare och sekreterare utsett:

— — — — —
vilka sammanträtt i Genève den 23 februari 1931 — — — — —.

På grundval av överläggningar, som återgivas i sammanträdesprotokollen,
har konferensen utarbetat följande tre konventioner jämte till desamma hö-
rande protokoll:

1. Konvention om gemensam checklag.
2. Konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område.
3. Konvention rörande stämpel å checkar.

Konferensen har tillika framlagt följande önskemål:

I.

La Conférence, dans le but d'éviter que soient adoptés des textes de la loi uniforme dans la même langue, qui présentent des divergences de traduction, émet le vœu que les Etats qui ont la même langue officielle veuillent établir d'un commun accord la traduction officielle de la loi uniforme.

I.

In order to avoid the adoption of texts of the Uniform Law translated in different ways in the same language, the Conference recommends that countries whose official language is the same should agree to establish an official translation of the Uniform Law.

II.

La Conférence émet la vœu que les Hautes Parties contractantes se notifient entre elles les listes des jours fériés légaux et des autres jours où le paiement ne peut être exigé dans leurs pays respectifs.

II.

The Conference recommends that the High Contracting Parties should communicate to one another a list of the legal holidays and other days on which payment cannot be demanded in their respective countries.

III.

La Conférence émet également le vœu que les parties à la Convention portant loi uniforme sur les chèques se communiquent entre elles le texte des plus importantes décisions judiciaires intervenues sur leurs territoires respectifs et tombant sous l'application de ladite Convention.

III.

The Conference further recommends that the Parties to the Convention providing a Uniform Law for Cheques should communicate to one another the text of the most important judgments given in their respective territories coming under the application of the said Convention.

IV.

La Conférence exprime le vœu que les Hautes Parties contractantes étudient la possibilité d'introduire dans leurs législations respectives une disposition interdisant l'usage du mot «chèque» ou son équivalent dans la langue nationale, dans les titres auxquels ne s'appliquent pas entièrement les dispositions de la Convention portant loi uniforme sur les chèques.

IV.

The Conference recommends that the High Contracting Parties should consider the possibility of introducing into their respective laws a provision prohibiting the use of the word "cheque", or its equivalent in the language of the country, in instruments to which the provisions of the Convention providing a Uniform Law for Cheques do not apply in their entirety.

La Conférence signale également l'importance de cette question à l'attention de l'Institut international de

The Conference also draws the attention of the International Institute for the Unification of Private Law

I.

Till förebyggande av att den gemensamma checklagen varder antagen i texter, som innebära olika översättning till ett och samma språk, uttalar konferensen den önskan, att stater, som äga samma officiella språk, måtte i samförstånd åvägabringa officiell översättning av lagen.

II.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna ömsesidigt meddela varandra förteckning å officiella helgdagar och andra dagar, då betalning icke kan krävas i de särskilda länderna.

III.

Konferensen uttalar likaledes det önskemål, att de stater, som biträtt konventionen om gemensam checklag, måtte ömsesidigt meddela varandra lydelsen av de viktigaste rättsliga avgöranden, som på konventionens grundval träffats inom de särskilda länderna.

IV.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna måtte undersöka möjligheten att i sina lagar införa förbud mot användande av ordet »check» eller det ord, som enligt landets språk däremot svarar, å handlingar, å vilka bestämmelserna i konventionen om gemensam checklag icke i allo äga tillämpning.

Konferensen gör likaledes det i Rom verkande internationella institutet för enhetlig lagstiftning på privaträttens område uppmärksam på betydelsen av denna fråga.

Rome pour l'unification du Droit privé.

at Rome to the importance of this question.

V.

La Conférence signale au Conseil de la Société des Nations le grand intérêt que présenterait la publication périodique par le Secrétariat de la Société des Nations d'un recueil des lois d'application ainsi que de toute documentation officielle, notamment des décisions rendues par les Cours suprêmes des Hautes Parties contractantes en matière de lettres de change, billets à ordre et chèques.

En foi de quoi, les délégués susmentionnés ont signé le présent Acte final.

Fait à Genève le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général de la Société à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres invités à la Conférence.

V.

The Conference draws the attention of the Council of the League of Nations to the great importance of a periodical publication by the League of Nations Secretariat of the laws giving effect to the obligations assumed in regard to bills of exchange, promissory notes and cheques and also of any official materials concerning such instruments, particularly decisions given by the Supreme Courts of the High Contracting Parties.

In faith whereof, the above-mentioned delegates have signed the present Final Act.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations. Authenticated copies shall be delivered by the Secretary-General of the League to all Members of the League of Nations and to all non-member States invited to the Conference.

V.

Konferensen fäster Nationernas förbunds råds uppmärksamhet på det stora intresse det skulle erbjuda, om förbundets sekretariat periodiskt utgäve en samling omfattande de lagar, som utfärdas i anledning av de på växel- och checkrättens område slutna konventionerna, ävensom annat officiellt material rörande växlar och checkar, särskilt domar meddelade av de särskilda ländernas högsta domstolar.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna slutakt.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall genom förbundets generalsekreterare tillställas samtliga medlemmar av förbundet och alla utom förbundet stående stater, som varit inbjudna till konferensen.

Förslag till checklag.

Häri genom förordnas som följer:

1 kap.

Om utställande av check och om checkens form.

1 §.

Check skall innehålla:

- 1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;
- 2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp (checksumma);
- 3) namnet å den, som skall infria checken (trassat, här nedan benämnd trassatbanken);
- 4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 5) uppgift å dag och ort för checkens utställande; samt
- 6) underskrift av den, som utställer checken (utställare, trassent).

2 §.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt 1 § innehålla, vare ogiltig såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna paragraf sägs.

Är ej ort, där betalningen skall erläggas, särskilt angiven, men har vid trassatbankens namn viss ort blivit utsatt, gälle den såsom betalningsort. Äro flera orter utsatta vid bankens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller på annat sätt angiven i checken, vare denna betalbar å den ort, där trassatbanken har sitt huvudkontor.

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd men ort är vid utställarens namn utsatt, skall anses vara där utställd.

3 §.

Check må ej dragas på annan än bank. Sker det, gälle handlingen ej såsom check.

4 §.

Utställare av check skall hos trassatbanken äga ett mot checksumman svärande tillgodohavande, varöfver han, på grund av uttrycklig överenskommelse el-

ler eljest föreliggande omständigheter, äger förfoga medelst check. Om straff för den, som till annans förfång utan sådan täckning utställer check, stadgas i strafflagen.

5 §.

Check må lyda på betalning:

till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;

till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck; eller

till innehavaren.

Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren» eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke angiver, till vem betalningen skall ske, vare ock betalbar till innehavaren.

6 §.

Check må lyda å utställarens egen order.

Den må dragas för tredje mans räkning.

Den må ej dragas på utställaren själv; dock må check, som ej är betalbar till innehavaren, dragas mellan skilda kontor av samma bank.

7 §.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

8 §.

Check må lyda på betalning hos annan bank än trassatbanken, antingen å ort, där trassatbanken driver sin rörelse, eller å annan ort.

9 §.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

10 §.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

11 §.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkom-

mit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

12 §.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

13 §.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förför med grov vårdslöshet.

2 kap.

Om överlåtelse av check (indossament).

14 §.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må medelst påskrift överlätas till annan (indossatarie).

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlätas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Check må överlätas även till utställaren eller till tidigare överlåtare eller till någon, som å checken tecknat borgen. Sådan innehavare äge ånyo överlåta checken.

15 §.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassatbanken, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassatbanken gälle blott såsom kvitto, utan så är att banken har flera kontor och överlåtelser skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

16 §.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelser, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

17 §.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

- 1) ifylla den med sitt eller annans namn;
- 2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person; eller
- 3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

18 §.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

19 §.

Har någon i händer en check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelsen in blanco.

20 §.

Har överlåtelse tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat överlåtelsen, enligt vad nedan stadgas angående återgångstalan, men checken gälle, oavsett överlåtelsen, såsom betalbar till innehavaren.

21 §.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må; är checken ställd till innehavaren eller styrker den, som fått checken i händer, sin rätt på sätt i 19 § sägs, vare han ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

22 §.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

23 §.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag (prokuraindossament), äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna

härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtaren.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtaren dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

24 §.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, såframt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

3 kap.

Om bekräftande av check.

25 §.

Har trassatbank försett check med undertecknad påskrift, som giver anledning till antagande, att checken kommer att av banken betalas (»bekräftas», »certifieras», »noteras», »viseras» eller dylikt), eller har banken anbragt sin blotta firmateckning å checkens framsida, och varder checken uppvisad till betalning inom tid, som är stadgad i 29 §, vare banken pliktig att infria checken.

Tecknas av trassatbanken påskrift, som innefattar förpliktelse att även efter utgången av den i 29 § stadgade tid infria checken, vare verkan av påskriften dock ej annan än i första stycket sägs.

Infrias ej checken, äge innehavaren, jämväl där han är utställare, att på grund av checken omedelbart av trassatbanken kräva att utbekomma allt, som skall gäldas jämlikt 45 och 46 §§.

4 kap.

Om checkborgen (aval).

26 §.

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen (aval). Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassatbanken.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad. Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen. Checkborgen må även lämnas medelst

borgersmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren. Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift här-om skall den anses ingången för utställaren.

27 §.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av checken äro ansvariga i förhållande till denne.

5 kap.

Om uppvisande och betalning av check.

28 §.

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den angives vara utställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

29 §.

Check skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller, om checken är utställd i något utom Europa beläget land, som ej gränsar till Medelhavet, inom sjuttio dagar.

Tid, som i första stycket sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

30 §.

Har check dragits mellan två orter med olika tidsräkning, skall vid uppvisningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt betalningssortens tidsräkning motsvarar utställningsdagen.

31 §.

Inlämnas check å avräkningskontor (clearing house), gälle det såsom uppvisande till betalning.

32 §.

Har utställaren meddelat trassatbanken, att han återkallar checken, är banken icke, med mindre annat följer av 25 §, berättigad att erlägga betalning.

Trassatbanken äge även efter uppvisningstidens utgång infria checken, så länge den ej blivit återkallad.

Om straff för den, som före uppvisningstidens utgång utan skälig anledning till checkinnehavarens förfång återkallar check eller förfogar över täckningen, stadgas i strafflagen.

33 §.

Dör utställare av check, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

34 §.

Då check infrias, varde, där trassatbanken det äskar, checken utlämnad till banken med därå av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassatbanken det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto lämnas.

35 §.

Vid infriande av check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, vare trassatbanken pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

36 §.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets mynt efter värdet å betalningsdagen. Erläggas ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

6 kap.

Om korsad check.

37 §.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som nedan i 38 § sägs.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida.

Korsning kan vara allmän eller särskild. Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller

motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

38 §.

Check med allmän korsning må trassatbanken betala allenast till bank eller till kund hos trassatbanken.

Check med särskild korsning må trassatbanken betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassatbanken själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassatbanken infrias, med mindre fråga är om två dylika korsningar och den ena avser inkassering genom avräkningskontor.

Bank, som åsidosätter vad i denna paragraf är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

39 §.

Där check, som är utställd utom riket, är tvärs över framsidan försedd med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck, skall vad om korsad check är stadgat äga tillämpning.

7 kap.

Om återgångstalan (regress) för bristande betalning.

40 §.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlätare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

- 1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);
- 2) genom en av trassatbanken å checken tecknad, daterad förklaring, vari dagen för uppvisandet anges; eller
- 3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

41 §.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

42 §.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid enahanda underrättelse meddelas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföra ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

43 §.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i 42 § sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgåldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

44 §.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

45 §.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

- 1) den ej erlagda checksumman;
- 2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen; samt
- 3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för underrättelser, som avses i 42 §, ävensom andra kostnader.

46 §.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

- 1) hela det belopp han själv betalt;
- 2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen; samt
- 3) ersättning för egna utgifter.

47 §.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelser.

48 §.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande ej inom behörig tid äga rum på grund av lagbud, som utfärdats inom eller utom riket, eller annat oöverstigligt hinder (force majeure), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i 42 § tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna paragraf sägs.

8 kap.

Om duplett av check.

49 §.

Den, som vill draga check gällande till order eller till viss man och betalbar utom riket, må utställa checken i flera lika lydande exemplar. Varje exemplar skall innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro exemplaren ej sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

50 §.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa; dock svare trassatbanken efter ty i 25 § sägs för varje exemplar, som är försett med bankens bekräftelse och icke till banken återställts.

Överlåtare, som till olika personer överlåtit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlåtit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

9 kap.

Om ändringar i check.

51 §.

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

10 kap.

Om checks preskription.

52 §.

Fordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, vare preskriberad sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Har checkgäldenär inlöst checken, preskriberas hans fordran mot övriga checkgäldenärer sex månader från den dag, då han själv inlöste checken eller mot honom vidtogs åtgärd, som i 53 § sägs.

53 §.

Checkpreskription avbrytes genom:
delgivning av stämning till svensk domstol;
checkfordringens återopande för kvittning vid sådan domstol;
fordringens bevakning i gäldenärens här i riket anhängiga konkurs; eller
dess anmälade under här i riket pågående ackordsförhandling utan konkurs.

Genom checkfordrans anhängiggörande vid domstol i främmande stat avbrytes preskription, där gäldenären har hemvist i den staten eller, utan invändning mot domstolens behörighet, inställer sig i målet eller personligen erhållit del av stämningen. Lika med checkfordrans anhängiggörande vid utländsk domstol anses underrättelse, som i rättegång vid sådan domstol enligt där gällande lag gives om rättegången (litis denuntiatio). Har i främmande stat fordringen bevakats i checkgäldenärs konkurs eller anmälts under ackordsförhandling utan konkurs, vare preskription däri- genom avbruten, där checkgäldenären vid konkursens eller ackordsförhand- lingens början hade hemvist i den främmande staten. Checkfordrans åter- opande för kvittning vid utländsk domstol medföre ock avbrott i preskription.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits, men avbrottet gälle till fördel för alla checkgäldenärer, vilka föregå den, som vidtagit åtgärden.

Har preskription avbrutits, men varder det mål eller ärende, vari checkkra- vet gjorts gällande, ej fört till slut, skall ny preskriptionstid begynna att löpa från den dag, då målet eller ärendet sist av rätten handlades.

Möter för vidtagande av åtgärd för preskriptionens avbrytande hinder, som i 48 § sägs, vare checkrätten bevarad, därest åtgärden företages inom en månad efter hindrets upphörande.

11 kap.

Allmänna bestämmelser.

54 §.

Såsom bank anses i denna lag, förutom envar som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Konungens särskilda medgi- vande må tillhandagå med hållande av checkräkning.

55 §.

Checks uppvisande till betalning samt upptagande av protest må äga rum allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är söndag eller annan allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräkning skola mellanliggande helgdagar medräknas.

56 §.

Vid beräkning av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Uppskovsdagar äge enligt denna lag ej rum.

57 §.

Är checkfordran preskriberad, eller har checkrätten gått förlorad genom försummelse att företaga någon för dess bevarande föreskriven handling, stånde dock checkinnehavaren öppet att, såsom i vanligt skuldfordringsmål, hos checkgäldenär utsöka vad denne till fordringsägarens skada skulle vinna, där fordringen förfölle; och skall, i saknad av utredning om annat förhållande, utställaren anses till fordringsägarens skada göra vinst, motsvarande checksumman, där fordringen förfaller.

12 kap.

Om förhållandet till främmande lag.

58 §.

Svensk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde, ändå att han ej här i riket hade hemvist eller att förbindelsen är ingången utom riket, bedömd efter svensk lag.

Utländsk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde bedömd efter lagen i den stat han tillhör. Innehåller nämnda lag, att en annan stats lag skall tillämpas, lände det till efterrättelse.

Är enligt lag, som sålunda skall gälla, utländsk medborgare obehörig att ingå checkförbindelse, vare han ändock här i riket för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom en stat, enligt vars lag han var därtill behörig.

59 §.

Frågan å vem check må dragas varde bedömd enligt lagen i den stat, där checken skall betalas; dock vare check, som utställts i annan stat, ej i något fall ogiltig på den grund att den dragits å någon, som enligt nämnda lag ej kan vara trassat.

Är enligt vad i första stycket sägs handling ogiltig såsom check, inverkar detta ej på giltigheten av förbindelse, som å handlingen tecknas i stat, enligt vars lagstiftning den, å vilken checken dragits, skulle kunnat vara trassat.

60 §.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i den stat, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare i varje händelse tillfyllest, att lagen å betalningsorten blivit iakttagen.

Där, på grund av vad nu är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i viss annan stat, där förbindelse senare åtecknats checken, må den tidigare förbindelsens ogiltighet ej medföra, att även den senare anses ogiltig.

61 §.

Rättsverkningarna av checkförbindelse skola, där ej här nedan annorledes stadgas, bedömas enligt lagen i den stat, där förbindelsen undertecknades.

62 §:

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas enligt lagen i den stat, där checken utställdes.

63 §.

Enligt lagen i den stat, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet samt verkan därav, att checken daterats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) om innehavaren må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck samt om verkan av sådan åtgärd;

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas, när checken obehörigen fränhänts innehavaren eller förkommit; samt

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren eller annan checkgäldenär.

64 §.

Beträffande tiden och sättet för verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check, gälle lagen i den stat, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, skall verkställas.

65 §.

Skall, efter ty här förut är sagt, i visst mål främmande lag lända till efterrättelse, och är ej innehållet i den främmande lagen för rätten känt, äge rätten förelägga part att i sådant hänseende förebringa utredning.

13 kap.

Om protest och om rättegång i checkmål.

66 §.

Protest skall upptagas i stad av där anställd notarius publicus eller magistratsperson, och å landet av landsfiskalen i orten eller av notarius publicus eller magistratsperson från närmaste stad eller av särskild förrättningsman, som må hava av Konungens befallningshavande förordnats. I stad, där magistrat ej finnes, skall särskild förrättningsman vara av Konungens befallningshavande förordnad; och må i sådan stad protest upptagas jämväl av landsfiskalen i orten.

67 §.

Protest skall, där ej annat överenskommits, upptagas å tid, då banken plägar hållas öppen för allmänheten, eller, å dag då banken ej hålles öppen, mellan klockan 9 förmiddagen och 7 eftermiddagen. Är ej någon, som äger att företräda banken, att träffa, må protesten upptagas vid bankens lokal. Beträffande protest av utländsk check, som dragits å annan än bank, gälle vad om växel är stadgat.

I fråga om checks uppvisande till betalning skall vad nu är sagt om protest äga tillämpning.

68 §.

Vid protest skall checken medföras av förrättningsmannen eller någon, som honom åtföljer; och skall anteckning om protesten av förrättningsmannen göras å checken.

69 §.

Över protest skall föras protokoll. I detta skall införas: checken med allt vad därå finnes tecknat; den sökandes påstående; det svar, som gives av den, som protesten gäller, eller anmärkning att svar ej kunnat erhållas eller att han ej kunnat träffas; uppgift på platsen varest och tiden när protesten sker; samt underskrift av förrättningsmannen.

70 §.

Förrättningsman, som vid upptagande av protest medför checken, skall anses bemyndigad att uppbära betalning, med mindre checkinnehavaren meddelat banken, att sådant ej är åsyftat.

71 §.

Checkmål instämmes till domstol, där den, som skall stämmas, har att svara i mål, som angå gäld i allmänhet; dock att, där häradsrätt sålunda är behörig

domstol, käranden äger att i stället instämma målet till närmaste rådstuvurätt.

72 §.

Stämning i checkmål skall, där sökanden det äskar, meddelas till samma dag den sökes, om rätten då sitter och svaranden är så till hands, att han kan infinna sig före rättegångstimmens slut.

73 §.

Dom i checkmål må, utan hinder av att den ej äger laga kraft, verkställas genom utmätning och det utmätta godsets försäljning. Ej må verkställigheten uppehållas därav, att den tappande bjuder säkerhet för vad dömt är.

Den som vunnit må dock ej, innan domen äger laga kraft, lyfta vad honom tilldömt blivit, med mindre han ställer pant eller borgen för återbäring, om domen ändras.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer. Med avseende å checkar, som därefter utgivas, skall från den dag checklagen den 24 mars 1898 upphöra att gälla. I fråga om checkar, som därförut utgivits, skall gälla vad i sistnämnda lag varit stadgat; dock skola de i den nya lagen givna bestämmelserna om protest och därmed likställt bestyrkande äga tillämpning även å sådana checkar, och varde de i äldre lag meddelade, å checkmål tillämpade föreskrifter om rättegång tillämpliga allenast i mål, som anhängiggjorts före den nya lagens ikraftträdande.

F ö r s l a g

till

Lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 22 kap. 13 § strafflagen skall hava följande ändrade lydelse:

13 §.

Fordrar man betalning för gäld, den man vet gulden vara, eller nekar man emot bättre vetande sin hand och förskrivning eller till pantsatt, lånt, lagt eller inlagt gods, eller vad eljest det är, som hörer annan till och man i besittning haver; eller återfordrar man det gods, som blivit till annan utlegt eller förtrott eller lämnat såsom pant eller lån, ändå att man det veterligen återbekommit; eller tager man svikligen åter det gods, man i pant till annan lämnat eller denne eljest under panträtt innehaver; straffes med böter eller fängelse.

Lag samma vare, där man säljer eller annorledes emot vedergällning förytt rar ont för gott, mängt för omängt eller det, varuti man vet fel vara, utan att sådant uppenbara; eller säljer, städjer eller leger tvem ett.

Har någon, med uppsåt eller av vårdslöshet, till annans förfång antingen utställt check utan täckning, varom stadgas i checklagen, eller ock, före utgången av den tid, inom vilken av honom utställd check skall uppvisas till betalning, utan skälig anledning återkallat checken eller förfogat över täckningen, straffes efter ty här förut i denna paragraf är sagt, där ej brottet är straffbart enligt 1 §.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 (nr 38 s. 17)
om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av
handelsmål.

Häriigenom förordnas, att 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid — — — män.

Med handelsmål förstås i denna lag tvist om anspråk, som grundar sig på köp av lös egendom eller på avtal om inköp eller försäljning i kommission av sådan egendom, dock endast där fråga är om avtal mellan köpmän i och för deras rörelse. Mål, som skall handläggas i den för växelmål eller checkmål eller för tvister i konkurs stadgade ordning, vare ej hänfört till handelsmål.

Såsom — — — handelsböcker.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 maj 1918 (nr 294) om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden.

Häri genom förordnas, att 1 § första stycket punkt 2 lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden skall erhålla följande ändrade lydelse:

2. växel- och checkmål;

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 oktober 1931.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, anmäler ett av särskilda sakkunniga utarbetat betänkande, innehållande, bland annat, av motiv åtföljda förslag till checklag och till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen, samt hemställer, att lagrådets yttrande över nämnda lagförslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Olof Söderström.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 27 oktober 1931.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden CHRISTIANSSON,
EDELSTAM,
STENBECK,
regeringsrådet AFZELIUS.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 9 oktober 1931, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till *checklag* och *lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen*.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av hovrättsrådet Fredrik Julius Christian Sterzel.

Förslagen föranledde följande yttranden.

Lagrådet:

Det förslag till växellag, som lagrådet uti ett den 19 juni 1931 avgivet yttrande funnit böra antagas att träda i stället för nu gällande växellag, har upprättats med föranledande av en internationell konvention om gemensam växel-lag och i överensstämmelse med ett därvid fogat förslag till sådan lag. I ena-handa ordning har det föreliggande förslaget till ny checklag tillkommit. Det är avfattat i enlighet med ett under internationellt samarbete uppgjort förslag till checklag, som avses skola bliva gällande i de länder, vilka äro villiga att ansluta sig till en internationell konvention i ämnet.

De skäl, lagrådet tidigare funnit tala för att genom antagande av växellags-förslaget för Sveriges del söka vinna likformighet å detta rättsområde, synas lagrådet kunna åberopas jämväl till förmån för antagande av en checklag, som till sitt innehåll skulle komma att överensstämma med ett flertal andra län-ders, med vilka vårt land står i livliga kommersiella förbindelser. Skulle den avsedda internationella anslutningen till checklagsförslaget utebliva, torde i allt fall goda utsikter föreligga för förslagets antagande i övriga nordiska län-der; och då vår nuvarande för de skandinaviska länderna gemensamma check-lagstiftning är byggd på den för dessa länder gemensamma växellagstiftnin-gen, är det naturligen av hänsyn till önskvärdheten av rättslikhet mellan de

nordiska länderna av vikt, att samtidigt som växellagsförslaget ett — såsom det förevarande — på samma grunder byggt checklagsförslag blir föremål för behandling.

Även om främst dessa grunder tala för antagandet av förevarande checklagsförslag, måste det medgivas, att detta erbjuder väsentliga fördelar framför den nu gällande checklagen, byggd — såsom den senare i formen är — till stor del på hänvisningar till gällande växellag. Det nu framlagda förslaget innefattar ett fullständigt utarbetat, självständigt förslag till checklag. Härigenom torde olikheten mellan växeln såsom ett kreditmedel och checken såsom allenast ett betalningsmedel komma att bättre beaktas, en olikhet som stundom torde hos oss hava blivit i viss mån förbisedd, med de ogynnsamma verkningar som därav följt i avseende å checkens användning i det praktiska livet. Genom de föreslagna stadgandena att check får dragas allenast på bank och att täckning för dess belopp måste förefinnas i form av disponibelt tillgodohavande hos banken, det senare vid äventyr av straffansvar, har berörda principiella åtskillnad erhållit ett betydelsefullt uttryck.

Vad lagrådet i vissa punkter har att erinra berör allenast sådana ämnen, i vilka utrymme finnes för de särskilda staterna att fritt taga ståndpunkt, och är i allt fall ej av beskaffenhet att inverka på det huvudsakliga bedömandet av de remitterade förslagen.

Förslaget till checklag.

8 §.

Lagrådet:

Då en check lyder på betalning hos annan bank än trassatbanken (domicilierad check) och således skall infrias av förstnämnda bank (domiciliatbanken), är det uppenbart, att vad beträffande uppvisande av check till betalning och betalning av check i förslaget till checklag stadgas om trassatbank skall gälla i avseende å domiciliatbanken. Det är vidare tydligt, att återkallelse av en domicilierad check icke kan tillerkännas verkan utan att återkallelsen meddelats domiciliatbanken. I 32 § har därför föreslagits den bestämmelsen, att om utställaren meddelat »banken» att han återkallar checken, banken icke är berättigad att erlagga betalning. Med »banken» avses trassatbanken eller i fråga om domicilierad check domiciliatbanken. I stadgandena om uppvisande av check och om betalning av check talas om »trassatbanken», ehuru i fråga om domicilierad check stadgandena måste avse domiciliatbanken. Ett påpekande härav har skett i motiven till 40 §. Vid avfattningen av 32 § första stycket har man ej såsom eljest varit bunden av hänsyn till uttryckssättet i den gemensamma texten. Det synes emellertid mindre följdriktigt och måhända ägnat att föranleda missförstånd att sålunda i lagtexten använda dels ordet banken dels ordet trassatbanken i fall, då stadgandet måste beträffande domicilierade checkar tillämpas ej å trassatbanken utan å domiciliatbanken. Och det kan ifrågasättas, huruvida ej lagtexten skulle vinna i klarhet, om jämväl i 32 § användes ordet trassatbanken och till 8 § fogades ett andra stycke av innehåll,

att vad i checklagen är stadgat om trassatbank skall i fall, som avses i första stycket, i tillämpliga delar gälla i avseende å den bank, hos vilken betalningen skall ske. Att upptaga en sådan till sin innebörd från den gemensamma lagtexten ej avvikande tolkningsregel synes icke böra möta hinder av hänsyn till nämnda text.

32 §.

Lagrådet:

Här erinras om vad som anföres dels vid 8 § rörande det i förevarande paragraf använda ordet »banken» dels ock vid förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen beträffande det jämväl här förekommande uttrycket »utan giltigt skäl».

33 §.

Lagrådet:

Enligt förevarande paragraf medför den omständigheten, att efter utställandet av en check utställaren förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, exempelvis på grund av omyndighetsförklaring, icke någon inverkan å checkens giltighet. Det är ej avsett, att av detta stadgande någon slutsats skall dragas rörande verkan därav, att utställaren efter checkens utställande försättes i konkurs. Denna fråga har i checklagen lämnats olöst. Härav synes bliva följden, att det i checken meddelade betalningsuppdraget måste anses vara förfallet från och med det beslutet om egendomsavträde meddelades. En därefter skedd utbetalning kan trassatbanken ej åberopa gentemot utställarens konkursbo vid redovisning för de på checkräkningen insatta medlen. Banken äger allenast kräva återbäring av checkinnehavaren och har, i den mån återbäring ej sker, bevakningsrätt i utställarens konkurs. Då vid tiden för konkursutbrott medel i allmänhet ej längre torde innestå å checkräkning samt dessutom bankerna i stor omfattning lära i god tid erhålla kännedom om räkningshavares betalningssvårigheter, synes någon större praktisk olägenhet härav ej vara att befara för bankerna, och lagrådet har därför ej ansett sig äga anledning påkalla upptagande av särskilda bestämmelser i ämnet.

54 §.

Lagrådet:

Check må enligt 3 § ej dragas på annan än bank. Och i förevarande paragraf stadgas, att såsom bank anses i den föreslagna checklagen, förutom envar som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Konungens särskilda medgivande må tillhandagå med hållande av checkräkning. Jämlikt lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, 1 § andra stycket, förstås med bankrörelse sådan verksamhet, i vilken ingår inlåning från allmänheten på räkning, som av bank allmänligen begagnas. Bankrörelse må här i riket bedrivas dels av Sveriges riksbank, bankaktiebolag och solidariskt bankbolag, dels ock av personer samt bolag eller andra inrättningar, som enligt särskilda föreskrifter (jfr 1 § tredje stycket lagen om bankrörelse) eller enligt de

i fråga om nu gällande stadganden i lagen om bankrörelse givna övergångsbestämmelser (jfr 260 § lagen om bankrörelse och övergångsbestämmelserna till lagen den 26 juni 1918 om ändring i vissa delar av lagen om bankrörelse) äga inlåna medel från allmänheten på räkning, som av bank allmänneligen begagnas. Vissa av dessa inrättningar äga bedriva bankrörelse allenast i begränsad omfattning såsom inlåning på viss bankräkning, exempelvis motboksräkning. Då emellertid i den rörelse dylik inrättning äger driva ingår inlåning från allmänheten på sådan räkning, som av bank allmänneligen begagnas, måste inrättningen med hänsyn till ovanberörda stadgande i 1 § andra stycket lagen om bankrörelse anses äga driva bankrörelse och alltså vara sådan bank, som avses i förslaget till checklag. Skulle inrättningen öppna checkräkning, ehuru dylik räkning ej må hållas av inrättningen enligt de för densamma givna föreskrifter, bliva således därå dragna checkar gällande med checkrätt. Checkinnehavarens rätt beröres ej under några förhållanden därav, att checkräkning öppnats av bankinrättning i strid mot de för dess rörelse gällande stadganden.

Vad angår bestämmelsen om rätt för annan inrättning än bank att med Konungens särskilda medgivande tillhandagå med hållande av checkräkning, torde därmed avses främst befogenhet för Kungl. Maj:t att medgiva vissa föreningar rätt att på sådant sätt tillhandagå sina medlemmar. Att medgivandet ej må avse tillhandagående av allmänheten med hållande av checkräkning, följer av lagen om bankrörelse. Då det vidare torde kunna förväntas, att medgivande av ifrågavarande slag ej lämnas i andra fall än då nöjaktig säkerhet finnes för fullgörande av förbindelser betalbara vid anfordran, har lagrådet — som i förevarande ärende ej har att taga ståndpunkt till frågan om och under vilka villkor i övrigt föreningar böra åtnjuta rätt att inlåna medel på räkning — ej ansett sig äga skäl till erinran mot den föreslagna bestämmelsen.

74 §.

Lagrådet:

Då särskilda bestämmelser om rättegången i checkmål och om verkställigheten av domar i sådana mål meddelats dels i 71—73 §§ av förslaget till checklag dels ock i annan lag, exempelvis 1 § 2. lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden, synes någon jämkning i förevarande stadgandes lydelse böra äga rum, därest detsamma ej anses kunna utan olägenhet utgå. För sådant fall kan emellertid ifrågasättas ändring i 1 § andra stycket lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål.

Vidare erinras, att den i lagen om särskilda tingssammanträden upptagna bestämmelsen avser allenast mål angående återgångsfordran på grund av check.

Förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.

Regeringsrådet Afzelius:

Enligt gällande rätt kan sådant förfarande, varigenom någon medelst utställande av check, för vilken saknas täckning, tillskyndar checkinnehavaren för-

fång, icke straffrättsligt beivras i annan händelse än då handlingen kan anses hemfalla under bestämmelserna om bedrägeri i 22 kap. 1 § strafflagen. En mer genomförd kriminalisering av dylikt missbruk har knappast varit förenlig med 1898 års checklag; denna icke blott saknar uttryckligt stadgande om att utställande av check skall motsvaras av täckning, utan den har ock, såsom framgår av förarbetena, velat — väsentligen av praktiska hänsyn — endast med stor varsamhet såsom obehörigt behandla ett åsidosättande av denna skyldighet. Då numera i vårt land checken erhållit en långt vidsträcktare betydelse för det ekonomiska livet än den hade vid lagens tillkomst och även en större allmänhet blivit på ett helt annat sätt förtrogen med dess uppgift och handhavande såsom betalningsmedel, är det naturligt, att en ny lagstiftning anses böra i detta hänseende uppställa strängare krav. Det föreliggande förslaget, som är grundat på uppfattningen att påbudet om täckning i själva verket utgör kärnpunkten i en checklag, har icke stannat vid att i civilrättslig form lagfästa denna huvudregel utan har jämväl till densamma anslutit särskilt stadgande om straff för dess överträdande även i andra fall än sådana, som äro att inordna under det allmänna bedrägeribegreppet.

Det stadgande, vilket enligt förslaget skall infogas i 22 kap. 13 § strafflagen, är, till skillnad från de i detta lagrum förut upptagna straffbestämmelserna, riktat icke endast mot uppsåtligt brottslig handling utan även mot överträdelse, som är att hänföra till vållande. I ena som i andra fallet förutsättes för straffbarhet, att förfarandet länt annan till förfång. När denna förutsättning skall betraktas såsom uppfylld, kan måhända vara i någon mån tveksamt. En verklig förlust för checkens innehavare kan i allmänhet icke sägas vara konstaterad, förrän denne, efter det trassatbanken vägrat utbetala checksumman, vänt sig med regresskrav mot utställaren och även hos honom gått miste om betalning. Att stadgandets tillämplighet skulle vara beroende härav lär emellertid icke böra antagas. Dess praktiska betydelse skulle därigenom i hög grad förringas och det med straffbestämmelsen främst avsedda syftet att skapa en garanti för checkens riktiga användning såsom betalningsmedel i väsentlig mån förfelas. Den närmast liggande tolkningen synes i stället vara den, att »förfång» anses vara förhanden, när den rättsföljd uteblir, vilken enligt checklagen är förbunden med checkens utställande, eller att innehavaren äger att vid checkens uppvisande hos trassatbanken utfå checksumman. Att uppsåt till brottets begående icke bör antagas i och för sig inbegripa avsikt att tillskynda checkinnehavaren en förmögenhetsförlust, lär vara tydligt; i annat fall skulle, fränsett spørsmålet huruvida även vållande bör beläggas med straff, den speciella checkförbrytelsen, vilken genom det föreslagna stadgandet erhåller sin konstruktion, näppeligen i något väsentligt avseende kunna särskiljas från det allmänna bedrägeribrottet.

Inlägges i »förfång» ej mer än nyss angivits, kan denna förutsättning knappast förbindas med uppsåtet i annan bemärkelse än såsom *vetskap* om saknaden av täckning. Om för straffbarhet därjämte kräves, att förfång skall hava inträffat, torde, praktiskt sett, ett sådant stadgande icke innebära fara för ett obefogat ingripande emot personer, vilka vid sitt begagnande av checkar iakt-

tagit gränsen för vad som under särskilda omständigheter är att anse såsom tillåtligt. Obestriddligen kan även inom den nu avsedda gruppen tänkas ett eller annat fall, då utställaren mera till följd av ogynnsamma tillfälligheter än egentligen på grund av egen skuld kommit att överskrida nämnda gräns. Dylika fall torde dock icke äga större betydelse än att, om åtal verkligen skulle ifrågakomma, deras säregna karaktär kan behörigen beaktas vid straffmätningen. Med hänsyn till denna straffbestämmelses väsentliga uppgift lär en klar och fast brottsbestämning vara av stor vikt, och en sådan synes kunna ernås genom ett stadgande av innebörd, att den, som utställer check med vetskap om att täckning saknas, är, där checksumman icke blir utbetalad vid checkens uppvisande, förfallen till ansvar. Ett sådant stadgande skulle erbjuda nära överensstämmelse med motsvarande norska förslag.

Med den nu uttalade uppfattningen om den uppsåtliga förbrytelsens räckvidd blir tydligen området för vad som kan anses hänförligt till överträdelse av vållande tämligen begränsat. Mest typiskt synes i detta hänseende det fall, att någon på grund av bristfälliga anteckningar om ställningen av sitt checkkonto kommit att utställa en check, för vilken honom ovetande täckning saknas. På enahanda sätt torde vara att bedöma, om någon utställt check utan täckning och därvid ansett sig — om ock utan tillräckliga skäl — kunna på grund av särskilda omständigheter påräkna, att det oaktat banken skulle komma att utbetala checksumman. Från de synpunkter, som bliva avgörande i fråga om lämpligheten av att införa straffpåföljd av de checkrättsliga bestämmelsernas åsidosättande, kunna dessa fall näppeligen vara av någon större betydelse. Sannolikt komme påstående om ansvar sällan att framställas i anledning av sådan vårdslöshet, som här avses, och, där så bleve fallet, är det ingalunda uteslutet, att en dylik talan komme att framstå såsom skäligen obillig. Även med hänsyn till den reaktion, som ligger däri, att varje grad av vållande medför skadeståndsskyldighet, torde det kunna ifrågasättas, huruvida det kan vara nödigt att låta straffansvaret omfatta jämväl vållande. I betraktande av de gränsfall, som måste antagas stundom förekomma, kan det dock icke anses tillrådligt att härutinnan frångå förslaget. De särskilda omständigheterna vid det brott, som består i vårdslöshet av här avsett slag, skulle måhända kunna föranleda, att brottets beivran ansåges icke böra ligga under allmänt åtal utan att allmän åklagares talerätt bleve beroende av målsägandes angivelse.

Om den speciella checkförbrytelsen får den innebörd, som här angivits, och således utbildas i nära samband med rent checkrättsliga bestämmelser, kan det synas tvivelaktigt, om stadgandet lämpligen bör införas i strafflagen eller om det icke hellre borde hava sin plats i checklagen. Då emellertid inom ramen för detta brott rymmas även förfaranden, som komma bedrägeriet nära, torde avgörande hinder ej möta för att brottet, på sätt som föreslagits, sammanställas med de oredlighetsbrott, vilka behandlas i 22 kap. 13 § strafflagen.

Beträffande nu ifrågavarande brott, som otvivelaktigt kan förete fall av synnerligen skiljaktig svårhetsgrad, är behovet av en vid straffskala visserligen uppenbart, men det synes likväl icke antagligt, att något dylikt fall skall finnas förskylla så strängt straff som fängelse ända upp till två år. I all syn-

nerhet gäller detta om straffet för vållande, vilket straff icke äger motsvarighet i fråga om övriga i lagrummet avsedda brott. Även om det föreslagna straffmaximum icke skulle erhålla någon omedelbar tillämpning, kommer det dock att hava den betydelsen, att efter vanliga straffmättningsgrunder fastställandet av straff inom latituden därav påverkas i skärpande riktning. Med avseende härå synas straffen lämpligen kunna bestämmas, för uppsåtlig förbrytelse till böter eller fängelse i högst ett år och för överträdelse, som är att hänföra till vårdslöshet, till böter.

Justitierådet *Stenbeck*, med vilken justitierådet *Christiansson* instämde:

I åtskilliga främmande länder saknas liksom i Sverige särskilda bestämmelser om straff för den, som utställer check utan att hos trassatbanken hava täckning för checksumman. Sådant förfarande kan bestraffas, allenast om det innefattar bedrägeri. I vissa andra länder åter hava av fiskala hänsyn särskilda straffbestämmelser meddelats. Sålunda skall den, som utställer check utan täckning, straffas med böter motsvarande, enligt belgisk, brasiliansk, italiensk och rumänsk lagstiftning, 10 % och, enligt fransk lagstiftning, 10.80 % av checksumman. Överträdelsen torde betraktas såsom en ren polisförseelse och straff ådömas, oavsett om i det särskilda fallet uppsåt eller ens vårdslöshet visats föreligga. Dessutom finnes i fransk lagstiftning ett särskilt straffstadgande rörande oredlighet i avseende å check, av innehåll att den, som i ond tro utställer en check utan förefintlig och disponibel täckning eller med otillräcklig täckning eller ock efter utställandet av en check helt eller delvis uttager täckningen eller meddelar trassaten förbud att betala checken, skall straffas med fängelse från ett till fem år och med normerade böter. Till lägre straff kan dock dömas vid förmildrande omständigheter.

Såsom de sakkunniga framhållit utgör påbudet om täckning för utställd check kärnpunkten i en checklag och bör kraftigt upprätthållas. I detta hänseende är straffet för bedrägeri ett endast i ringa omfattning användbart medel. Som utställandet av en check utan täckning enligt 22 kap. 1 § strafflagen kan bestraffas allenast om förmögenhetsförlust tillskyndas checkinnehavaren och sådan förlust måste anses ingå i utställarens uppsåt, blir följden, att även lättsinniga antaganden om möjligheten att skaffa täckning för checken ej sällan hindra ådömandet av straff.

Då i det nya stycke, som enligt förevarande förslag skall fogas till 22 kap. 13 § strafflagen, stadgas straff för den, som till annans förfång utan täckning utställer check, avses uppenbarligen med uttrycket »till annans förfång» ej att förmögenhetsförlust skall tillskyndas checkinnehavaren. Om en person, som hos en annan har en redan uppkommen fordran, av denne mottager en check å fordringens belopp och det sedan visar sig att täckning för checken saknas, är han i allmänhet i samma ställning som om checken aldrig utställts till honom. Men då han mottog checken, hade han rätt att utgå från att täckning skulle finnas för densamma, och om han ej erhåller betalning för checken, har därför förfång tillskyndats honom. Att en check, som utställts utan täckning, ej blir infriad, måste i regel utan hänsyn till det tidigare rättsförhållandet mellan

utställaren och checkinnehavaren anses lända denne till sådant förfång, som avses i den föreslagna bestämmelsen.

Straffbart är enligt förslaget såväl uppsåtligt som kulpöst utställande till annans förfång av check utan täckning. Straff för kulpöst förfarande är inom området för oredlighetsbrotten sällsynt. Men att här helt avstå från kriminalisering av det kulpösa förfarandet synes icke möjligt, ej blott av hänsyn till den ofta betydande svårigheten att åstadkomma bevisning om uppsåt hos den felande. Det nyss påpekade fallet, att utställaren hängivit sig åt ogrundade och lättsinniga antaganden om möjligheten att skaffa täckning, är så vanligt och för det förtroende, som utgör förutsättningen för ett allmänare bruk av checken, vådligt, att det ej bör lämnas utan straffreaktion. Å andra sidan bör det enligt min mening krävas, att — såsom i förslaget är avsett — uppsåt eller vållande föreligger i förhållande till såväl den bristande täckningen som rekvisitet »till annans förfång». Detta gäller även för det fall, att en person utställt en check med kännedom om att för ögonblicket täckning saknas. Har han på goda grunder antagit, exempelvis att han före checkens uppvisande skulle medhinna en insättning, vilken emellertid hindrats genom omständigheter, som ej bort av honom förutses, eller att å checkkontot skulle före checkens uppvisande inflyta en utfäst inbetalning, som sedermera på grund av sådana omständigheter icke fullgjorts, bör han enligt min uppfattning vara strafflös. Straffbarhet kan vidare enligt det föreslagna stadgandet föreligga, jämväl då någon vid checkens utställande ej ägde vetskap om att han överskred sitt checktillgodohavande men vårdslöshet i berörda hänseende dock låg honom till last. Om en person på ett sätt, som med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet framstår såsom klandervärt, underlåter att hålla reda på sina uttag eller insättningar å checkkontot, måste sådan vårdslöshet anses ligga honom till last, att straffansvar ej framstår såsom obilligt. I dylika fall innefattar den föreliggande vårdslösheten jämväl culpa i avseende å förfånget för checkinnehavaren.

Emellertid kan, såsom i motiven till förevarande stadgande påpekats, även en personligen oförvitlig utställare råka att av förbiseende draga en check utan att täckning föreligger. Och det torde vara bland annat av hänsyn härtill en särskild straffbestämmelse ej upptagits i det danska förslaget. Enligt min mening lär emellertid — på sätt jämväl framhållits i motiven — genom förbehållet att åtgärden för att kunna straffas skall hava lett till annans förfång vara förebyggt, att i sådant fall det föreslagna stadgandet skall kunna användas i rent chikanöst syfte. Att ansvar ej äger rum, om banken trots den bristande täckningen utan anmärkning inlöser checken, är uppenbart. Men även om i tämligen omedelbar anslutning till förklaringen att täckning för checken saknas banken efter förhandling med utställaren eller också denne själv inlöst checken, torde straffansvar ej kunna göras gällande. Och om det måste framstå såsom uppenbart för checkinnehavaren, att ett misstag föreligger och att han vid en omedelbar hänvändelse till utställaren skulle erhålla täckning, synes han mig — då sådant fall ej är förhanden att betalning vid uppvisandet i trasatbanken är av avsevärt intresse för honom — icke skäligen kunna undandra sig att giva utställaren tillfälle att lämna betalning för checken. En olä-

genhet av alldeles oväsentlig betydelse — såsom ett ringa dröjsmål, då fall ej föreligger, varom nyss erinrats — innefattar näppeligen enligt vanligt skäligt bedömande ett verkligt förfång för checkinnehavaren och bör därför enligt min mening ej anses utgöra ett sådant förfång, som avses i förevarande stadgande. Betydelsen av detta förbehåll för straffbarhet skulle eljest förringas på ett sätt som icke torde vara avsett. Emellertid synes det böra övervägas, huruvida till förekommande av den enligt min mening icke avsedda tolkningen — att förfång under alla förhållanden skall anses föreligga så snart betalning ej erlagts vid uppvisandet — någon jämkning i den föreslagna lydelsen måhända kan äga rum.

Justitierådet *Edelstam*:

Med det nya stycke, som enligt förevarande förslag skulle fogas till 22 kap. 13 § strafflagen, avses att — för stärkande av tilliten till checken såsom betalningsmedel — med vissa förbehåll straffbelägga de i nämnda stycke närmare angivna förfarandena, där de icke äro att bedöma såsom innefattande bedrägeri. De förbehåll, som i sådant hänseende gjorts, äro, att den handling, varom i det särskilda fallet är fråga, ägt rum uppsåtligen eller av vårdslöshet ävensom att det länt till annans förfång.

Vid de förfaranden, som enligt förslaget skola bliva föremål för straff, kunna omständigheterna vara av synnerligen skiftande beskaffenhet. Då en check utställas utan förefintlig täckning, kan exempelvis trassenten vara medveten om att täckning varken finnes eller vid checkens uppvisande kommer att finnas men ändock utlämna checken i uppgiven avsikt att gälda ett tidigare handlån; eller han kan äga kännedom om den förhandenvarande bristen på täckning men hava en mer eller mindre väl grundad förhoppning att täckning skall föreligga, när checken uppvisas; eller han kan vara övertygad om att täckning finnes men emellertid hava gjort sig skyldig till felräkning eller glömt att anteckna en eller flera checkar. I det första fallet föreligger då uppsåt, i det andra ofta nog grov vårdslöshet, i det tredje måhända i regel endast en lindrig sådan. Att vid uppsåt eller grov vårdslöshet förfarandet blir belagt med straff synes vara både rimligt och nödvändigt. Men vid en blott lindrig vårdslöshet torde saken ställa sig annorlunda, och ett straffhot lärar då näppeligen vara på sin plats. Det skulle alltför lätt kunna användas till att chikanera oförvitliga medborgare, och det synes icke uteslutet, att benägenheten att vid fullgörandet av betalning anlita check skulle kunna minskas inför utsikten att bliva bötfälld för ett ganska ursäktligt misstag beträffande förefintligheten av täckning vid checkens presentation. Väl kräves för ådömande av straff jämväl, att förfarandet skall hava länt till annans förfång, men detta i och för sig tämligen oklara förbehåll lärar närmast vara att tolka på det sätt, att förfång uppstår redan i och med det att checken till följd av brist på täckning icke inlöses, då innehavaren uppvisar den antingen hos trassatbanken eller ock hos annan bank, där han ej är kund, samt denna bank på omedelbar förfrågan hos trassatbanken får meddelande om saknaden av täckning; presenteras däremot checken hos annan bank av en dess kund, lärar checken i regel bliva av den banken infriad

och därpå gå i clearing, med påföljd att checken först följande dags morgon inkommer till trassatbanken samt trassenten därigenom blir i tillfälle att under banktiden denna dag anskaffa täckning, varigenom förfång för checkinnehavaren uteblir.

Då det svårligen lär sig göra att på ett tillfredsställande sätt modifiera den innebörd av uttrycket »till annans förfång», som enligt vad ovan angivits synes vara den riktiga, eller att på annat sätt än förut antytts undanröja den fara för chikan, som torde föreligga, finner jag mig föranlåten hemställa, att de i förslaget avsedda förfarandena beläggas med straff, allenast där de skett med uppsåt eller av *grov* vårdslöshet samt därjämte till annans förfång.

Lagrådet:

I fråga om den föreslagna bestämmelsen om straff för person, som före utgången av den tid, inom vilken en av honom utställd check skall uppvisas till betalning, utan giltigt skäl återkallar checken eller förfogar över täckningen, vill lagrådet erinra, att uttrycket »utan giltigt skäl» i högre grad pekar på det rent rättsliga bedömandet av de omständigheter, som föranlett återkallandet av checken eller förfogandet över täckningen, än det norska uttrycket »uten skjellig grunn». Då straffbarhet icke bör föreligga, när åtgärden för utställaren skäligen framstod såsom befogad, torde ett uttryck närmare motsvarande det norska vara att föredraga.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 december 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och tillförordnade chefen för finansdepartementet, statsrådet Gyllenswärd, anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, dels tre den 19 mars 1931 undertecknade konventioner jämte bilagor, protokoll och slutakt, nämligen *konvention om gemensam checklag, konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område* och *konvention rörande stämpel å checkar*, dels ock lagrådets den 27 oktober 1931 avgivna utlåtande över de den 9 oktober 1931 till lagrådet remitterade förslagen till *checklag* och *lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen*.

Föredraganden anför:

»Strävandena att åstadkomma en enhetlig checkrätt hava i huvudsak för-
Genève-
konferensen. lupit jämsides med motsvarande strävanden på växelrättens område.

Vid de åren 1910 och 1912 i Haag hållna växelrättskonferenserna berördes även frågan om en gemensam checklagstiftning. När sedermera efter världskrigets slut det internationella arbetet på växelrättens område återupptogs under Nationernas förbunds ledning, utsträcktes det jämväl till checkrätten. En av förbundets ekonomiska kommitté år 1927 tillsatt kommitté av juridiska experter avgav påföljande år en rapport, i vilken förordades inkallandet av en internationell konferens för dryftande av frågorna om enhetlig växel- och checklagstiftning. Vid rapporten voro fogade utkast till checklag och till konvention angående stämpel å checkar och angående lagkonflikter på checkrättens område. Expertkommitténs rapport blev jämlikt beslut av Nationernas förbunds råd delgiven regeringarna i såväl de till förbundet anslutna länderna som vissa andra stater, med anmodan om uttalanden rörande rapporten och särskilt om de framlagda utkastens lämplighet att tjäna till underlag för överläggningar vid en internationell konferens.

I anledning härav anmodade under hösten 1928 dåvarande chefen för justitiedepartementet tre sakkunniga, dåvarande presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, lagberedningens dåvarande ordförande, numera presidenten B. Ekeberg och direktören i Svenska Bankföreningen f. d. häradshövdingen K. Dahlberg, att rörande innehållet av ett blivande uttalande från de nordiska regeringarnas sida överlägga med utsedda sakkunniga från Danmark, Finland

och Norge. Det åsyftade nordiska samarbetet förbereddes av de svenska sakkunniga i samråd med representanter för svenskt näringsliv, varefter de sakkunniga från de fyra länderna i december 1928 i Stockholm sammanträdde till gemensamma överläggningar. På grundvalen av dessa avgåvos yttranden till de särskilda regeringarna. Med anslutning till de sakkunnigas yttranden avlätos vid årsskiftet 1928—1929 av de fyra regeringarna till Nationernas förbunds generalsekreterare utlåtanden, vilka, i så gott som fullständig inbördes överensstämmelse, inneburo åtskilliga anmärkningar mot expertkommitténs utkast men tillika ett tillstyrkande av det ifrågasatta sammankallandet av en konferens för dryftande av kommitténs rapport och utkast.

Konferensen sammanträdde i Genève den 13 maj 1930, och dess sammanträde pågick till och med den 7 juni samma år. Under denna tid medhanns emellertid endast frågan om gemensam växellagstiftning. Spörsmålet om gemensam checklagstiftning uppsköts till en ny session i början av år 1931. Tillika uttalade konferensen önskemålet att regeringarna, med ledning av de erfarenheter, som vunnits vid denna första session, måtte underkasta förslagen rörande checkrätten förnyad prövning, särskilt i vad anginge ett antal angivna punkter, samt, efter hörande av intresserade kretsar, i den mån detta befundes nödigt, meddela Nationernas förbunds generalsekreterare resultatet av denna prövning.

De nordiska regeringarnas yttranden förbereddes genom överläggningar mellan särskilda av regeringarna utsedda delegerade, för Sveriges vidkommande presidenterna Marks von Würtemberg och Ekeberg samt häradshövdingen Dahlberg. Före dessa överläggningar hade av svenska regeringen inhämtats utlåtande av Stockholms handelskammare, Sveriges Industriförbund, Sveriges Allmänna Exportförening och Svenska Bankföreningen.

Genève-konferensen sammanträdde till sin andra session den 23 februari 1931. Denna session pågick till den 19 mars samma år. I konferensen deltog ombud för 30 stater, varjämte för regeringen i Nordamerikas förenta stater tillstadeskom en observatör. Sverige företrädde av sina förenämnda delegerade. De nordiska staternas ombud stodo under konferensens gång i oavbrutet samarbete och funno sig så gott som undantagslöst kunna i föreliggande frågor intaga en gemensam ståndpunkt. I den vid konferensen utsedda redaktionskommittén insattes presidenten Ekeberg, som ock utsågs till en av kommitténs rapportörer.

Konferensens arbeten utmynnade i undertecknandet av tre konventioner, nämligen konvention om gemensam checklag, konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område och konvention rörande stämpel å checkar. Till envar av dessa konventioner hör ett av ombuden för signatärstaterna undertecknat protokoll, varjämte å konferensen undertecknades en slutakt.

Konventionerna undertecknades av följande 26 stater, nämligen Tyskland, Österrike, Belgien, Danmark, Danzig, Ecuador, Spanien, Finland, Frankrike, Grekland, Ungern, Italien, Japan, Luxemburg, Mexico, Monaco, Norge, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakien, Turkiet och Jugoslavien. Konventionen rörande stämpel å checkar undertecknades dessutom av Storbritannien.

Konventionerna.

Konventionerna överensstämma till uppställning och innehåll nära med de å 1930 års Genève-konferens undertecknade växelrättsliga konventionerna.

Vad särskilt beträffar *konventionen om gemensam checklag*, innebär denna förpliktelse för signatärstaterna att var för sig införa — antingen i någondera av de ursprungliga konventionstexterna (fransk eller engelsk) eller på det eller de egna språken — den å konferensen antagna gemensamma checklagen, vilken utgör bilaga I till konventionen. I åtskilliga fall skola emellertid de särskilda staterna äga frångå den gemensamma lagen. Dessa undantagsfall — till antalet väsentligen överstigande de häremot svarande fall, som åsyftas i växel-lagskonventionen — hava upptagits i en vid konventionen fogad bilaga II.

I allmänhet skola avvikelserna angivas redan vid ratifikation. I några fall äga emellertid signatärstaterna även efter ratifikationen frångå lagen, dock först sedan viss angiven tid förflutit efter det den tillämnade avvikelserna anmälts hos Nationernas förbund. I ett par fall — nämligen när det gäller lagens bestämmelser om effektiv betalning i främmande mynt och tid för checks betalning eller för väckande av återgångskrav — har det till och med medgivits signatärstat att i trängande fall omedelbart, efter anmälan, vidtaga avvikelse från lagen.

Bortsett från förenämnda avvikelser från den gemensamma texten omnämnas i konventionens bilaga II olikheter, som äro att motse i följd därav, att åtskilliga spörsmål avsiktligt förbigåtts i den gemensamma checklagen och alltså, utan hinder av konventionen, kunna av varje signatärstat regleras efter gottfinnande. Viktigast bland hithörande spörsmål äro de, som gälla det bakom checken liggande rättsförhållandet (checkinnehavarens rätt till 'täckningen' eller till utbekommande av obehörig vinst, som kan för checkgäldenär uppstå vid checkrättens upphörande).

Utanför den gemensamma lagstiftningens område falla även vissa till checkrätten hörande frågor, som ej uttryckligen blivit i bilaga II undantagna, framför allt frågorna om förfarandet vid protest och om rättegång i checkmål.

Ratifikation av konventionen skall äga rum före den 1 september 1933. Konventionens ikraftträdande är beroende av att den ratificeras av minst sju stater och bland dem tre, som äro ständiga medlemmar av Nationernas förbunds råd.

Först när två år förflutit från det konventionen trätt i kraft beträffande en viss signatärstat, kan i allmänhet uppsägning från denna stats sida ifrågakomma. I trängande fall kan dock uppsägning äga rum även tidigare.

Konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område meddelar, såsom dess rubrik ger vid handen, vissa regler för bestämmande av vilken lag i internationella förhållanden skall äga tillämpning å checkar.

Vad slutligen angår *konventionen rörande stämpel å checkar*, åsyftar den avskaffande av den i England och åtskilliga andra länder gällande regeln om ogiltighet av check, som ej är belagd med stadgad stämpel.

I fråga om ratifikation, ikraftträdande och uppsägning innehålla de båda sist nämnda konventionerna enahanda bestämmelser som konventionen om gemensam checklag; dock sakna de motsvarighet till huvudkonventionens bestäm-

melse om rätt att i trängande fall verkställa uppsägning utan iakttagande av den vanliga uppsägningstiden.

Sedan dessa konventioner blivit å Sveriges vägnar undertecknade, har jag anmodat Sveriges ombud vid Genève-konferensens senare sammanträde att i egenskap av sakkunniga avgiva utlåtande rörande konventionernas ratificerande och utarbета förslag till de lagbestämmelser, som kunde erfordras för möjliggörande av ratifikation.

*Förslagen
till checklag
och lag om
ändrad lydelse av 22
kap. 13 §
S. L.*

I ett den 7 oktober 1931 avgivet betänkande hava de sakkunniga dels förordat ratifikation av konventionerna, dels framlagt ett på grundval av konventionerna utarbetat förslag till ny checklag ävensom förslag till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.

Förslagens utarbetande har föregåtts av överläggningar mellan de sakkunniga samt representanter för näringslivet och ombud för de nordiska grannländerna. Det nordiska samarbetet har lett till vittgående överensstämmelse mellan de nordiska checklagsförslagen. Sålunda har full enighet uppnåtts i fråga om de nordiska staternas ställning till de punkter, i vilka enligt checklagskonventionens bilaga II avvikelse från den i Genève antagna texten kan äga rum, och så gott som fullständig enighet även beträffande de spörsmål inom den materiella checkrättens område, som sagda text lämnar öppna. Beträffande de internationellt-privaträttsliga reglerna har man enats om att inarbета dem i själva checklagen, därvid de funnits böra gälla i förhållande till främmande rätt över huvud och icke allenast i förhållande till rätten i de stater, som ansluta sig till konventionen om lagkonflikter. Även i fråga om förfarandet vid checkprotest och rättegång i checkmål har ett visst närmande mellan de fyra ländernas lagstiftning ägt rum.

I språkligt hänseende står det svenska förslaget så nära de tre övriga, som omständigheterna medgivit.

Rörande *checklagsförslagens* innehåll tillåter jag mig framhålla följande huvudpunkter.

Förslagens elva första kapitel utgöra en översättning av den i checklagskonventionens bilaga I upptagna gemensamma checklagen med de sakliga avvikelser, som betingas därav, att vissa av de i konventionens bilaga II medgivna förbehållen begagnats.

Bland mera betydande avvikelser från den gemensamma texten märkas följande:

Med stöd av checklagskonventionens bilaga II art. 4 har i checklagsförslagens 3 § förklarats, att check, som dragits på annan än bank, ej skall gälla såsom check. I samband härmed har Genève-textens art. 3 uppdelats i två paragrafer, 3 och 4 §§, samt art. 4 inarbetats i 25 §, andra stycket.

I förslagens 25 § hava, med tillämpning av bilaga II art. 6, införts bestämmelser rörande bekräftande av check. I syfte att i fortsättningen vinna överensstämmelse med Genève-textens artikelnumrering hava i förslagens 26 § sammanförts den gemensamma lagens art. 25 och 26.

Med stöd av bilaga II art. 9 har vidare i förslagens 6 § rätten att draga checkar

mellan olika kontor tillhörande samma bank begränsats därhän, att den skall gälla endast checkar, som ej äro betalbara till innehavaren.

Vid bestämmande av tiden för checks uppvisande till betalning har man begagnat sig av den rätt till avvikelse från den gemensamma texten, som följer av bilaga II art. 14, genom att i 29 § uppställa allenast två uppvisningstider, en å tjugu dagar för alla checkar med undantag av dem, som äro utställda i ett utom Europa beläget land, som ej gränsar till Medelhavet, och en å sjuttio dagar för övriga checkar.

Med stöd av bilaga II art. 16 har i 32 § medgivits rätt att återkalla check ej blott efter utan även före uppvisningstidens utgång.

De i den gemensamma lagens art. 39 upptagna bestämmelserna om checkar till avräkning hava, jämlikt bilaga II art. 18, utbyts mot en föreskrift, enligt vilken bestämmelserna om korsade checkar skola äga tillämpning å utrikes utställda avräkningscheckar.

I 57 § har, med stöd av bilaga II art. 25, upptagits bestämmelsen i gällande checklags 12 § om utgivande av obehörig vinst. I samband härmed hava den gemensamma lagens art. 56 och 57 sammanslagits till en paragraf, 56 §.

På sätt i bilaga II art. 26 förutsatts, hava i 53 § angivits de omständigheter, som enligt svensk rätt skola medföra, att preskription av checkfordran avbrytes eller under viss tid icke löper. Denna paragraf överensstämmer med växelagsförslagets 71 §, sådan den sistnämnda lyder efter verkställd omarbetning.

I 54 § hava slutligen, med tillämpning av bilaga II art. 29, meddelats bestämmelser angående vad som, för tillämpning av den nya checklagen, skall förstås med bank och angående bolag eller andra inrättningar, som skola likställas med bank.

I förslagets tolfte kapitel hava upptagits bestämmelserna i konventionen om lagkonflikter art. 2—8, varjämte från gällande växellags promulgationsförordning § 5 mom. 8 upptagits bestämmelsen i 65 §.

Förslagets slutkapitel innehåller bestämmelser om protest och om rättegång i checkmål.

Vid en jämförelse med vår gällande checklag framträder till en början den olikheten, att den föreslagna checklagen erhållit formen av en fullständig lag, medan den gällande lagen till stor del är byggd på hänvisningar till växelagen.

De talrika beröringspunkterna mellan checkrätt och växelrätt hava beaktats på det sätt, att växelagsförslagets tillämpliga bestämmelser direkt inarbetats i checklagsförslaget. Å andra sidan har motsättningen mellan checken såsom betalningsmedel och växeln såsom kreditmedel skarpare framhävts.

Stärkandet av förtroendet för checken såsom betalningsmedel har varit en av förslagets huvuduppgifter.

Av grundläggande betydelse är i detta hänseende föreskriften i checklagsförslagets 4 §, enligt vilken utställare av check skall hos trassaten äga ett mot checksumman svarande tillgodohavande, varöver han äger förfoga medelst check. Utställande av check utan sådan täckning skall enligt förslaget till

lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen under vissa förutsättningar kunna bestraffas.

Till skydd mot obehörig återkallelse av check och obehörigt förfogande över täckningen hava likaledes straffbestämmelser upptagits i sistnämnda lagförslag.

I syfte att förhindra att check utställes å annan än den, som äger likvida medel i sådan utsträckning, att han kan omedelbart vid uppvisandet infria å honom dragna checkar, har i checklagsförslagets 3 § upptagits bestämmelse av innehåll att check ej må dragas å annan än bank. Med bank förstås enligt 54 §, förutom envar, som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Kungl. Maj:ts särskilda medgivande må tillhandagå med hållande av checkräkning.

För att öka checkens användbarhet har man vidare i så måtto frångått principen att check icke må accepteras, som enligt checklagsförslagets 25 § trassatbanken äger åtaga sig en till uppvisningstiden begränsad ansvarighet för checkens infriande. Såsom ett sådant betalningsåtagande skall anses varje å checken tecknad och av trassatbanken underskriven påskrift, som giver anledning till antagande, att checken kommer att av banken infrias, så ock bankens blotta firmateckning, därest den anbragts å checkens framsida.

Bland viktigare nyheter må i övrigt framhållas, att gällande bestämmelser om korsning av check omarbetats i syfte att göra korsningsmetoden mera begriplig för allmänheten och bättre än nu ägnad att förhindra checks utnyttjande av obehörig person.

Lagrådet har funnit de skäl, som tidigare synts lagrådet tala för att genom antagande av växellagsförslaget för Sveriges del söka vinna likformighet å detta rättsområde, kunna åberopas jämväl till förmån för antagande av en checklag, som till sitt innehåll skulle komma att överensstämma med ett flertal andra länders, med vilka vårt land stode i livliga kommersiella förbindelser. Lagrådet har därjämte framhållit, att förslaget måste anses erbjuda väsentliga fördelar framför den nu gällande checklagen, byggd — såsom den senare i formen vore — till stor del på hänvisningar till gällande växellag.

Lagrådet.

Inom den internationella handeln har checken under senare tid kommit till allt större användning. Liksom på växelrättens område har därför även här behovet av enhetliga bestämmelser gjort sig kännbart. I fråga om checkrätten är detta behov i själva verket än mera framträdande. Checken är, som bekant, av vida senare datum än växeln. I vissa länder har den ej ens i närvarande stund gjorts till föremål för särskilda bestämmelser, och i andra länder, såsom i Sverige, äro checklagarna avsevärt yngre än växellagarna. På checkrättens område hava därför enhetliga sedvänjor ännu icke hunnit utveckla sig i samma utsträckning som på växelrättens. Det framstår följaktligen här såsom särskilt önskvärt, att en internationell reglering kommer till stånd och att denna genomföres, innan förefintliga motsättningar på detta rättsområde hunnit att under utvecklingens gång ytterligare skärpas.

*Departements-
chefen.*

Såsom grundval för den åsyftade rättsenheten har checklagskonventionen uppställt en lagtext, vilken, med de avvikelser, som inom konventionens ram föreslagits av de sakkunniga, synes vara förtjänt av avgjort företräde framför den gällande checklagen. Genom att, utan hänvisningar till växellagen, meddela fullständiga regler rörande checkar vinnes den dubbla fördelen, att dels checklagen blir mera överskådlig och lättfattlig än gällande lag och dels olikheterna mellan check och växel skarpare framhävas. I viktiga avseenden hava vidare luckor i gällande lag utfyllts eller ock de nuvarande bestämmelserna fullständigats och förbättrats. Jag tillåter mig härutinnan särskilt erinra om de föreslagna bestämmelserna i fråga om checkens täckning, rätten att återkalla check, bekräftande av check och korsning av check. I sin helhet synes checklagsförslaget, i förbindelse med de föreslagna straffbestämmelserna, ägnat att bereda checkrörelsen ett väsentligen förstärkt skydd.

De bestämmelser av internationellt-privaträttsligt innehåll, som innefattas i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område, synas mig likaledes vara av beskaffenhet att böra införlivas med svensk rätt.

Vad slutligen angår konventionen rörande stämpel å checkar, har denna enahanda innebörd som motsvarande växelrättsliga konvention. Den torde därför av de skäl, som av mig anförts vid föredragningen av den växelrättsliga stämpelkonventionen, böra för Sveriges vidkommande antagas.

I fråga om förslaget till checklag finner jag lika med lagrådet det vara av beskaffenhet att böra läggas till grund för lagstiftning i ämnet. Beträffande vissa bestämmelser har emellertid lagrådet framställt anmärkningar.

Angående domiciliering av checkar innehåller förslaget, i anslutning till Genève-texten, ej annan bestämmelse än att, enligt 8 §, check må lyda på betalning hos annan bank än trassatbanken. Där i förslaget talas om trassatbanken, blir det därför en tolkningsfråga, huruvida vad som gäller om trassatbanken vid domiciliering skall äga tillämpning å domiciliatbanken. I 32 §, vid vars avfattning man enligt checklagskonventionen haft friare händer, har man begagnat det mera omfattande uttrycket banken i syfte att antyda, att återkallelse av check, allteftersom checken är domicilierad eller ej, skall riktas till domiciliatbanken eller trassatbanken. Lagrådet har anført, att det syntes mindre följdriktigt och måhända ägnat att föranleda missförstånd att sålunda i lagtexten använda dels ordet banken, dels ordet trassatbanken i fall, då stadgandet måste beträffande domicilierade checkar tillämpas ej å trassatbanken utan å domiciliatbanken. Lagrådet har därför ifrågasatt, huruvida ej lagtexten skulle vinna i klarhet, om jämväl i 32 § användes ordet trassatbanken och till 8 § fogades ett andra stycke av innehåll att vad i checklagen är stadgat om trassatbanken skall, i fall, som avses i första stycket, i tillämpliga delar gälla i avseende å den bank, hos vilken betalningen skall ske.

Det av lagrådet ifrågasatta tillägget till 8 § åsyftar icke att giva en lösning av frågan, i vilken utsträckning förslagets regler angående trassatbanken skola äga tillämpning å domiciliatbanken, utan innebär allenast en erinran att denna fråga bör i rättstillämpningen prövas beträffande varje särskilt hithörande lagrum. I betraktande härav och då, enligt vad jag inhämtat, domi-

ciliering av check ytterst sällan förekommer här i landet, torde det ifrågasätta tillägget icke medföra sådana praktiska fördelar, att ett frångående av den gemensamma texten lämpligen bör ske. Enligt vad upplysts torde ett motsvarande tillägg till de övriga nordiska förslagen icke vara att förvänta. Däremot torde vad lagrådet anfört böra föranleda, att i 32 § ordet 'banken' utbytes mot ordet 'trassatbanken', varigenom jämväl överensstämmelse vinnes med de danska och norska texterna. Till paragrafens avfattning i övrigt torde jag få återkomma vid redogörelsen för förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.

I anledning av vad lagrådet anfört vid checklagsförslagets 74 § har jag ansett, att denna paragraf bör utgå ur förslaget. I dess ställe har jag låtit i förtydligande syfte omarbета 1 § andra stycket lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål och 1 § första stycket punkt 2 lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden. I 1 § andra stycket av 1905 års lag hava sålunda checkmål uttryckligen likställts med växelmål, och i 1 § av 1918 års lag har uttrycket 'mål angående återgångsfordran på grund av check' utbytts mot 'checkmål' i syfte att utmärka, att även den checkrättsliga talan, som vid bekräftade checkar riktas mot trassatbanken, omfattas av lagrummet.

I anslutning till checklagsförslagets 4 § — enligt vilken paragraf utställare av check hos trassatbanken skall äga ett mot checksumman svarande tillgodohavande, varöver han äger förfoga medelst check — hava de sakkunniga föreslagit, att till 22 kap. 13 § strafflagen skall fogas ett nytt stycke av innehåll att den, som, med uppsåt eller av vårdslöshet, till annans förfång utställer check utan täckning, skall straffas med böter eller fängelse i högst två år, där ej brottet är straffbart enligt 1 §. Samma straff skall enligt förslaget drabba den, som under enahanda förhållanden utan giltigt skäl återkallar en av honom utställd check eller förfogar över täckningen före utgången av den tid, inom vilken checken skall uppvisas till betalning. Vid granskningen inom lagrådet av detta förslag har en ledamot hemställt, att den föreslagna straffbestämmelsen angående utställande av check utan täckning måtte utbytas mot ett stadgande av innebörd att den, som uppsåtligen utställer check med vetskap om att täckning saknas, skall, där checksumman icke blir utbetalad vid checkens uppvisande, straffas med böter eller fängelse i högst ett år, och att den, som av vårdslöshet förfar på liknande sätt, skall straffas med böter. En annan av lagrådets ledamöter har hemställt, att de i förslaget avsedda förfarandena måtte beläggas med straff, allenast där de skett med uppsåt eller av grov vårdslöshet samt därjämte till annans förfång. Två ledamöter hava i det hela icke haft något att erinra mot den föreslagna bestämmelsen men i fråga om tolkningen av den uppställda förutsättningen 'förfång' uttalat, att en olägenhet av alldeles oväsentlig betydelse — såsom ett ringa dröjsmål, då sådant fall ej vore för handen, att betalning vid uppvisandet i trassatbanken vore av avsevärt intresse för checkinnehavaren — näppeligen enligt vanligt skäligt bedömande innefattade ett verkligt förfång för checkinnehavaren och därför ej borde anses utgöra ett

förfång i förslaget mening. Det syntes dessa ledamöter böra övervägas, huruvida till förekommande av den enligt deras mening icke avsedda tolkningen — att förfång under alla förhållanden skulle anses föreligga, så snart betalning ej erlagts vid uppvisandet — någon jämkning i den föreslagna lydelsen måhända kunde äga rum.

I fråga om den föreslagna bestämmelsen om straff för utställare, som utan giltigt skäl återkallar check eller förfogar över täckningen, har lagrådet hemställt, att uttrycket 'utan giltigt skäl' måtte utbytas mot ett uttryck, som klarare utmärkte, att straffbarhet icke föreligger, när åtgärden för utställaren skäligen framstod såsom befogad.

Då utställandet av checkar utan täckning innebär icke blott en fara för den enskilde checkmottagaren utan är ägnat att undergräva det allmänna förtroendet för checken såsom betalningsmedel, är det enligt min mening av synnerlig vikt, att kravet på täckning för utställd check strängt upprätthålles. Det skydd, som straffbestämmelsen mot bedrägeri erbjuder, är i detta avseende icke tillfyllest. Detta visar sig framför allt i sådana fall, då svikligt uppsåt icke bevisligen förelegat, men utställaren lättsinnigt antagit, att han skulle kunna anskaffa täckning, eller ock av vårdslöshet underlåtit att förvissa sig om att täckning förefunnnes. Även om utställaren varit fullt medveten om att han icke skulle bliva i stånd att sörja för checkens infriande, kan för övrigt bedrägeribestämmelsen vägra tjänst, såsom då vederlag icke lämnats för checken eller vederlaget gjorts beroende av checkens infriande.

Behovet av en kompletterande straffbestämmelse angående utställande av check utan täckning torde därför ligga i öppen dag. Det synes mig ock tydligt, att densamma icke kan begränsas till sådana fall, i vilka utställaren varit medveten om att checken icke komme att infrias och sålunda uppsåtligen kränkt mottagarens rätt att erhålla betalning å checken. Att åstadkomma bindande bevisning om sådant uppsåt kan uppenbarligen erbjuda betydande svårigheter, och en straffbestämmelse, som avsåge endast det uppsåtliga brottet, skulle därför säkerligen bliva av ringa praktisk betydelse. Även bortsett härifrån tala starka skäl för att låta straffbestämmelsen omfatta jämväl vårdslöst förfarande. De lättsinniga checktransaktionerna innebära nämligen en sådan fara för checkrörelsens sunda utveckling, att en straffpåföljd måste anses väl motiverad. Detta har även vitsordats av lagrådets samtliga ledamöter, därvid dock viss meningsskiljaktighet rått, huruvida straffbestämmelsen borde gälla vårdslöshet i allmänhet eller endast grov vårdslöshet.

Straffbestämmelsens uppgift att allvarligt understryka nödvändigheten att sörja för täckning låter det framstå såsom mindre tilltalande att giva bestämmelsen sådan innebörd, att endast de svåraste formerna av vårdslöst förfarande drabbas av straff. Å andra sidan är det emellertid påtagligt, att straffbestämmelsen ej bör erhålla så vidsträckt avfattning, att den kan användas i chikanöst syfte. Den nödvändiga begränsningen synes mig lämpligen böra sökas, icke i själva vårdslöshetens grad utan i den kränkning av annans rätt, vari förfarandet utmynnar.

Straffpåföljden har i de sakkunnigas förslag icke direkt anknutits till den

rent formella rättskränkning, som består i att checkinnehavaren icke erhåller betalning omedelbart vid uppvisandet, utan gjorts beroende av att han genom utställarens förfarande lidit förfång. Huruvida ett verkligt förfång föreligger, måste avgöras efter vanligt skäligt bedömande. Såsom inom lagrådet framhållits, bör straffansvar icke kunna göras gällande, om i tämligen nära anslutning till förklaringen att täckning för checken saknas banken efter förhandling med utställaren eller också denne själv inlöst checken. Och om det måste framstå såsom uppenbart för checkinnehavaren, att ett misstag föreligger och att han vid en omedelbar hänvändelse till utställaren skulle erhålla täckning, synes han — då sådant fall ej är för handen, att betalning vid uppvisandet i trassatbanken är av avsevärt intresse för honom — icke skäligen kunna undandraga sig att giva utställaren tillfälle att lämna betalning för checken. En olägenhet av alldeles oväsentlig betydelse, såsom ett ringa dröjsmål, då fall ej föreligger, varom nyss erinrats, innefattar näppeligen enligt vanligt skäligt bedömande ett verkligt förfång för checkinnehavaren och bör därför ej uppfattas såsom ett förfång i lagens mening. Att genom en omformulering av de sakkunnigas förslag ytterligare understryka detta synes mig svårligen låta sig göra. Då genom den prövningsfrihet domstolarna enligt förslaget erhålla torde vara på ett betryggande sätt förebyggt, att bestämmelsen användes i chikanöst syfte, anser jag mig sålunda böra biträda de sakkunnigas förslag i denna del.

I fråga om straffsatserna synes mig den av de sakkunniga föreslagna strafflatituden, böter eller fängelse i högst två år, lämna utrymme åt behörigt beaktande av de väsentligt olika förhållanden, under vilka tillämpning av straffbudet kan ifrågakomma.

Vad slutligen angår det föreslagna stadgandet om straff för obehörig återkallelse av check och vad därmed likställes, finner jag, i anledning av vad lagrådet därutinnan anfört, den obehöriga återkallelsen lämpligen böra kännetecknas såsom en återkallelse, som sker 'utan skälig anledning', varigenom starkare framhäves skälighetssynpunkternas betydelse i förevarande sammanhang. Härigenom vinnes även närmare överensstämmelse med motsvarande norska förslag. Samma ändring torde böra vidtagas i 32 § tredje stycket av checklagsförslaget.

Beträffande förhållandet mellan lagförslagen och konventionerna anhåller jag slutligen att få tillägga följande:

Lagförslagen hava, såsom av det föregående framgår, i första hand utarbetats i syfte att möjliggöra ratifikation av konventionerna om gemensam checklag och om lagkonflikter. Men förslagen torde — under förutsättning att den tillämnade nya växellagstiftningen kommer till stånd — böra upphöjas till lag, oavsett huruvida konventionerna vinna ratifikation av det antal stater, som erfordras för konventionernas ikraftträdande. Till förmån härför tala de avsevärda förbättringar, som förslagen innebära i förhållande till gällande rätt. Såsom ett ytterligare skäl kan anföras det nära sambandet med den föreslagna växellagstiftningen. Då gällande checklag är byggd på 1880 års växellag, synes, när den sistnämnda ersättes med den nya växellagen, den föreslagna checklagen

samtidigt böra träda i kraft, oaktat ratifikationstiden för checklagskonventionen utgår ett år senare än ratifikationstiden för växellagskonventionen. Även härutinnan har enighet uppnåtts vid överläggningarna med delegerade för de nordiska grannländerna.»

Föredraganden hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konventioner jämte bilagor, protokoll och slutakt, konventionen om gemensam checklag med de förbehåll, som angivas i förevarande protokoll, *dels*, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga de jämkade förslagen till *checklag* och *lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen* så ock upprättade förslag till *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål* och *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 7 maj 1918 om särskilda tingssammanträden för handläggning av vissa mål och ärenden*.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till nästkommande riksdag skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik H:son Malm.